ΣΑΒΒΑΤΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΤΕΥΧΟΣ Α'. Ἀριθ. 32. Σάββατον 15/27 Ἰουλίου 1878. Τιμὴ 3 χαρτόγροσα.

Κωνσταντινούπολις, 14/26 Ἰουλίου.

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ

ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΥ ΘΕΟΥ.

Ἡ Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας καὶ βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας· ἡ Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, βασιλεὺς τῆς Βοημίας, καὶ ἀποστολικὸς βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας· ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας· ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μ. Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας, αὐτοκράτειρα τῆς Ἰνδικῆς· ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας· ἡ Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν· καὶ ἡ Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Ὀθωμανῶν, ἐπιθυμοῦντες νὰ διακανονίσωσιν ἐν πνεύματι τάξεως εὐρωπαϊκῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς συνθήκης τῶν Παρισίων τῆς 30 μαρτίου 1856, τὰ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ζητήματα τὰ ἀναφυέντα ἐκ τῶν γεγονότων τῶν τελευταίων ἐτῶν καὶ τοῦ πολέμου, οὗ τὸ τέρμα ἐσημείωσεν ἡ προκαταρκτικὴ συνθήκη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ἐγνωμάτευσαν ὁμοθύμως ὅτι τὸ κράτιστον μέσον πρὸς διευκόλυνσιν τῆς συνεννοήσεως αὐτῶν ἦν ἡ σύνοδος συνεδρίου.

Ἐπὶ τούτῳ, αἱ μνημονευθεῖσαι Μεγαλειότητες καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας διώρισαν ὡς πληρεξουσίους αὐτῶν τοὺς ἑπομένους.

Η Α. Μ. Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΠΡΩΣΣΙΑΣ:

τὸν κύριον Ὄθωνα πρίγκηπα *Βίσμαρκ*, πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τῆς Πρωσσίας, ἀρχιγραμματέα τῆς αὐτοκρατορίας,

τὸν κ. Βερνάρδον Ἐρνέστον *Βύλωφ*, ὑπουργὸν τοῦ κράτους καὶ ὑφυπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν, καὶ

τὸν κ. Κλώδβιγκ Κάρολον Βίκτορα, πρίγκηπα τοῦ *Χοενλόε* Σίλλιγξ-Φύρστ, πρίγκηπα τοῦ Ῥατιβὼρ καὶ Κορβεῖ, ἔκτακτον πρεσβευτὴν καὶ πληρεξούσιον παρὰ τῇ Γαλλικῇ Δημοκρατίᾳ, ἀρχιθαλαμηπόλον τοῦ στέμματος τῆς Βαυαρίας.

Η Α. Μ. Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΒΟΗΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ:

τὸν κ. Ἰούλιον κόμητα *Ἀνδράσσυ* Κσὶκ Σζὲντ Κιραλὴ καὶ Κράτσνα-Χόρκα, μεγιστᾶνα τῆς Ἱσπανίας ἀ τάξεως, μυστικοσύμβουλον ἐν ἐνεργείᾳ, ὑπουργὸν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν, ἀντιστράτηγον τῶν στρατῶν αὐτοῦ,

τὸν κ. Λουδοβῖκον κόμητα *Καρολύϊ* Νάγυ, Καρολὺ, θαλαμηπόλον καὶ μυστικοσύμβουλον ἐν ἐνεργείᾳ, ἔκτακτον πρεσβευτὴν καὶ πληρεξούσιον παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ αὐτοκράτορι τῆς Γερμανίας, βασιλεῖ τῆς Πρωσσίας, καὶ

τὸν κ. Ἐρρῖκον βαρῶνα *Χέυμερλε*, μυστικοσύμβουλον ἐν ἐνεργείᾳ, ἔκτακτον πρεσβευτὴν καὶ πληρεξούσιον παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ βασιλεῖ τῆς Ἰταλίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ·

τὸν κ. Οὐίλιαμ Ἐρρῖκον *Βάδδιγκτων*, γερουσιαστὴν, μέλος τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν,

τὸν κ. Κάρολον Ῥαϋμόνδον Κροὰ δὲ Σεβριὲρ, κόμητα *Σαὶν-Βαλλιὲ*, γερουσιαστὴν, ἔκτακτον πρεσβευτὴν καὶ πληρεξούσιον τῆς Γαλλίας παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ αὐτοκράτορι τῆς Γερμανίας, βασιλεῖ τῆς Πρωσσίας, καὶ

τὸν κ. Φέλιξ Ἱππόλυτον *Δεπρὲζ*, σύμβουλον τοῦ κράτους, πρεσβευτὴν πληρεξούσιον ἀ βαθμοῦ, διευθυντὴν τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐξωτερικῶν.

Η Α. Μ. η Βασιλισσα του Ηνωμενου Βασιλειου της Μ. Βρεταλιας και Ιρλανδιας, Αυτοκρατειρα της Ινδικης:

τὸν ἐντιμότατον Βενιαμὶν Δισραέλην, κόμητα *Βήκονσφηλδ*, ὑποκόμητα Οὔγγενδεν, ὁμότιμον τοῦ Κοινοβουλίου, μέλος τοῦ ἐντιμοτάτου ἰδιαιτέρου συμβουλίου τῆς Α. Μ., πρῶτον λόρδον τοῦ θησαυροφυλακείου τῆς Α. Μ. καὶ πρωθυπουργὸν τῆς Ἀγγλίας,

τὸν ἐντιμότατον Ῥοβέρτον Ἀρθοῦδον Ταλβὼτ Γασκοῦν Σεσὶλ, μαρκήσιον *Σαλισβουρῆ*, κόμητα Σαλισβουρῆ, ὑποκόμητα Κράνβορν, βαρῶνον Σεσὶλ, ὁμότιμον τοῦ Κοινοβουλίου, μέλος τοῦ ἐντιμοτάτου ἰδιαιτέρου συμβουλίου τῆς βασιλίσσης καὶ ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν, καὶ

τὸν ἐντιμότατον λόρδον Ὄδο Οὐίλλιαμ Λεοπόλδον *Ῥοῦσελ*, μέλος τοῦ ἰδιαιτέρου συμβουλίου τῆς βασιλίσσης, ἔκτακτον πρεσβευτὴν καὶ πληρεξούσιον παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ αὐτοκράτορι τῆς Γερμανίας, βασιλεῖ τῆς Πρωσσίας.

Η Α. Μ. ο Βασιλευς της Ιταλιας:

τὸν κ. Λουδοβίκον κόμητα *Κόρτην*, γερουσιαστὴν καὶ ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν, καὶ

τὸν κ. Ἐδουάρδον κόμητα *Λωραὶ*, ἔκτακτον πρεσβευτὴν καὶ πληρεξούσιον παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ αὐτοκράτορι τῆς Γερμανίας, βασιλεῖ τῆς Πρωσσίας.

Η Α. Μ. ο Αυτοκρατωρ πασων των Ρωσσιων:

τὸν κ. Ἀλέξανδρον πρίγκηπα *Γορτσακὼφ*, ἀρχιγραμματέα τῆς αὐτοκρατορίας,

τὸν κ. Πέτρον, κόμητα *Σουβαλὼφ*, στρατηγὸν τοῦ ἱππικοῦ, γενικὸν ὑπασπιστὴν, μέλος τοῦ συμβουλίου τῆς αὐτοκρατορίας καὶ ἔκτακτον πρεσβευτὴν καὶ πληρεξούσιον παρὰ τῇ Α. Βρετανικῇ Μεγαλειότητι, καὶ

τὸν κ. Παῦλον *Οὐβρὶλ*, μυστικοσύμβουλον ἐν ἐνεργείᾳ, ἔκτακτον πρεσβευτὴν καὶ πληρεξούσιον παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ αὐτοκράτορι τῆς Γερμανίας, βασιλεῖ τῆς Πρωσσίας· καὶ

Η Α. Α. Μ. ο Αυτοκρατωρ των Οθωμανων:

τὸν Ἀλέξανδρον *Καραθεοδωρῆ* πασσᾶν, ὑπουργὸν τῶν δημοσίων ἔργων,

τὸν *Μεχμὲτ Ἀλῆ* πασσᾶν, μουσίρην τῶν στρατευμάτων, καὶ

τὸν *Σααδουλλὰχ* βέην, ἔκτακτον πρεσβευτὴν καὶ πληρεξούσιον παρὰ τῇ Α. Α. Μ. τῷ αὐτοκράτορι τῆς Γερμανίας, βασιλεῖ τῆς Πρωσσίας·

Οἵτινες ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Αὐστροουγγαρίας καὶ τῇ προσκλήσει τῆς Γερμανίας συνελθόντες ἐν Βερολίνῳ καὶ ἀνταλλάξαντες τὰ πληρεξούσια αὐτῶν, ἅπερ εὑρέθησαν ἐν καλῇ τάξει, ὥρισαν καὶ ἀπεδέξαντο ὁμοφώνως τὰ ἑπόμενα.

Ἄρθρον 1. Ἡ Βουλγαρία καταρτίζεται εἰς αὐτόνομον καὶ ὑποτελῆ ἡγεμονίαν, ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου· ἕξει δὲ χριστιανικὴν κυβέρνησιν καὶ ἰθαγενῆ ἐθνοφυλακήν.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἡγεμονία τῆς Βουλγαρίας ἀπαρτισθήσεται ἐκ τῶν ἑπομένων χωρῶν. Τὰ πρὸς βορρᾶν ὅρια αὐτῆς ἀρχόμενα ἀπὸ τῶν παλαιῶν ὁρίων τῆς Σερβίας καὶ διήκοντα διὰ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Δουνάβεως ἀπολήγουσι πρὸς ἀνατολὰς τῆς Σιλιστρίας εἰς σημεῖον ὁρισθησόμενον ὑπὸ διεθνοῦς εὐρωπαϊκῆς ἐπιτροπῆς. Ἐκεῖθεν προελαύνουσι πρὸς τὸν Εὔξεινον πρὸς νότον τῆς Μαγκάλιας, προσαρτωμένης εἰς τὰς χώρας τῆς Ῥουμανίας. Ὁ Εὔξεινος πόντος ἀποτελεῖ τὸ ἀνατολικὸν ὅριον τῆς Βουλγαρίας. Πρὸς νότον τὸ ὅριον παρακολουθοῦν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τὴν κοίτην τοῦ ῥύακος παρ' ᾧ τὰ χωρία Χοτζάκιοϊ, Σελάμκιοϊ, Ἀϊβατζὶκ, Κουλύβα καὶ Σουτζιλὶκ, διῆκον δὲ πλαγίως τῆς κοιλάδος τοῦ ποταμοῦ Δελῆ καμτσὶκ, διέρχεται πρὸς νότον τοῦ Βελιθὲ καὶ τοῦ Κὲμ χαλὶκ καὶ πρὸς βορρᾶν τοῦ Χατζῆ μαχαλὲ, εἰς ἀπόστασιν δύο καὶ ἡμίσεος χιλιαμέτρων ἀπὸ τοῦ Δελῆ καμτσὶκ ἄνω τοῦ Τσέγκεῖ ἀπολήγει εἰς τὴν ἀκρώρειαν ἐν σημείῳ κειμένῳ μεταξὺ Τεκενλὶκ καὶ Ἀετοῦ Βρέτζας, παρακολουθεῖ τὴν ἀκρώρειαν διὰ τῶν Βαλκανίων Καρναβὰτ, Πρισεβίτσας, Καζὰν πρὸς βορρᾶν τοῦ Κοτὲλ μέχρι τοῦ Δεμὶρ καποῦ, καὶ προεκτείνεται διὰ τῆς πρωτίστης σειρᾶς τοῦ μεγάλου Αἵμου, οὗ παρακολουθεῖ πᾶσαν τὴν ἔκτασιν, μέχρι τῆς κορυφῆς Κοζίκα. Ἐκεῖθεν τὸ ὅριον ἀποχωριζόμενον τῆς ἀκρωρείας τοῦ Αἵμου κατέρχεται πρὸς νότον μεταξὺ τῶν χωρίων Πιρτὸπ καὶ Δουζαντζὶ, ὧν τὸ μὲν ἀφίεται εἰς τὴν Βουλγαρίαν, τὸ δὲ εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ῥωμυλίαν μέχρι τοῦ ῥύακος Τουζλοῦ δερέ· παρακολουθεῖ τὸν ῥύακα τοῦτον μέχρι τῆς συμβολῆς αὐτοῦ μετὰ τοῦ Τοπολνίτσα, ἐκεῖθεν δὲ τὸν τελευταῖον τοῦτον ποταμὸν μέχρι τῆς συμβολῆς αὐτοῦ μετὰ τοῦ Σμόβσκιο δερὲ παρὰ τὸ χωρίον Πετρίτσεβον, καὶ ἀφίησιν εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ῥωμυλίαν ζώνην ἔχουσαν ἀκτῖνα δύο χιλιαμέτρων ἄνω τῆς συμβολῆς ταύτης· ἀνέρχεται μεταξὺ τῶν ῥυάκων Σμόβσκιο δερὲ καὶ Καμενίτσα, παρακολουθοῦν τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων καὶ κάμπτον νοτιοδυτικῶς ἐν τῷ ὑψώματι Βοϊνὶὰκ φθάνει εἰς τὸ σημεῖον 875 τοῦ χάρτου τοῦ αὐστριακοῦ ἐπιτελείου. Ἡ μεθόριος γραμμὴ τέμνει ὀρθογωνίως τὴν ἄνω κοιλάδα τοῦ ποταμοῦ Ἰχτιμὰν δερὲ, διέρχεται μεταξὺ Βογδίνας καὶ Καράουλα, ἀνευρίσκει τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων τὴν ἀποχωρίζουσαν τὰς κοιλάδας τοῦ Ἴσκρα καὶ τοῦ Μαρίτσα, μεταξὺ Καμαρλὶ καὶ Χατζιλὰρ, παρακολουθεῖ τὴν γραμμὴν ταύτην διὰ τῶν κορυφῶν τῆς Βελίνας Μογίλας μέχρι τῆς παρόδου τῆς κειμένης ὑπ' ἀριθμὸν 531 καὶ τῆς Ἀσμαηλίκας καὶ Σουμνατίκας, καὶ συνενοῦται μετὰ τῆς διοικητικῆς γραμμῆς τοῦ σανδζακίου Σοφίας μεταξὺ τοῦ Σιβρὶ τὰς καὶ τοῦ Καδὶρ τεπέ. Τὸ ὅριον ἐκ τοῦ Καδὶρ τεπὲ προήκει πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ, διέρχεται διὰ τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων τοῦ Μέτσα Καρασοῦ (Νέστου) καὶ τοῦ Στρούμα(Στρυμῶνος), φθάνει διὰ τοῦ Δεμὶρ καποῦ εἰς Κὸφ τεπὲ, Καδιμεσὰρ Βαλκὰν, Χατζὶ Γεδὶκ καὶ Καπατνὶκ Βαλκὰν καὶ συνενοῦται μετὰ τῶν ὁρίων τοῦ ἄλλοτε σανδζακίου τῆς Σοφίας. Ἐκ τοῦ Καπατνὶκ Βαλκὰν τὸ ὅριον προήκει διὰ τῆς πεδιάδος τῆς μεταξὺ Ῥίλσκα Ῥέκα καὶ Βιστρίκα ποταμοῦ καὶ κάμπτον τὰς κορυφὰς τοῦ Ῥοδινίτσα Πλανίνα κατέρχεται εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Στρούμα, ἔνθα ὁ ποταμὸς οὗτος συμβάλλει μετὰ τοῦ Ἴσκρα, ἀφιεμένου εἰς τὸ ὀθωμανικὸν κράτος τοῦ χωρίου Βαρακλί. Ἐκεῖθεν πρὸς νότον τοῦ χωρίου Γελεσνίκας ἀνέρχεται πρὸς βορρᾶν διὰ τῆς ἐπιτομωτέρας γραμμῆς, φθάνει εἰς τὴν ὀρεινὴν σειρὰν Γολέμα Πλανίνα καὶ εἰς τὴν κορυφὴν Γίτκα, ἐκεῖ δὲ συνενούμενον μετὰ τῶν ὁρίων τοῦ ἀρχαίου σανδζακίου τῆς Σοφίας ἀπολείπει εἰς τὸ ὀθωμανικὸν κράτος τὸ λεκανοπέδιον τοῦ Ζούχα Ῥέκα. Ἐκ τοῦ ὄρους Ζίτκας προεκτεινόμενον πρὸς δυσμὰς τὸ ὅριον ἀφικνεῖται εἰς τὸ ὄρος Γιρνεβὶρ, κάμπτον τὸ ὄρος Καρβένα Γιακούβα καὶ τὰ ὅρια τοῦ ἀρχαίου σανδζακίου τῆς Σοφίας διερχόμενον ἄνω τῆς κοίτης τοῦ Ἐγρίσου καὶ τοῦ Λεπήκα, ἀνέρχεται τὴν κορυφὴν τοῦ Βαβίνα Πολάνα. Ἐκ τοῦ ὄρους Γιρνεβὶρ τὸ ὅριον προήκει διὰ τῶν ὑψωμάτων εἰς Γερζὲρ καὶ Βιλαγόσο καὶ Μουσεὶτ Πλανίνα, ἀκολουθοῦν δὲ τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων τῶν ποταμῶν Στούμα καὶ Μοραύα φθάνει εἰς Γοσίνα Καρνετράβα, Δαρκόσκα καὶ Δρανίκα Πλανίνα. Ἐκεῖθεν ἄνω τοῦ Δουσανὶκ Κλαδανὶκ καὶ διὰ τῆς γραμμῆς τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων τοῦ Ἄνω Σουκάβα καὶ Μοραύα φθάνει κατ' εὐθεῖαν εἰς Στόλ. Ἐκεῖθεν δὲ κατέρχεται καὶ τέμνει τὴν ἀπὸ Σοφίας εἰς Πιρὸτ ὁδὸν βορειοδυτικῶς τοῦ χωρίου Σινοσὲ εἰς ἀπόστασιν χιλιαμέτρου. Ἐκεῖθεν ἐξερχόμενον ὀρθογωνίως ἐκ Βιτλὶκ Πλανίνα, προήκει μέχρι τοῦ ὄρους Ῥαδοτσίνα ἐπὶ τῆς σειρᾶς τοῦ μεγάλου Αἵμου, καὶ τὴν κόμην Δικιντζὶ ἀφίησιν εἰς τὴν Σερβίαν, τὴν δὲ Σιενοκὸς εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Ἐκ τοῦ ὑψώματος Ῥαδοτσίνα προήκει πρὸς δυσμὰς καὶ κάμπτει τὰ ὑψώματα τοῦ Αἵμου ἐκ τῶν ὀρέων Τσιπροβὲκ καὶ Στάρα Πλανίνα, φθάνει δὲ εἰς τὰ ἀρχαῖα ἀνατολικὰ ὅρια τῆς ἡγεμονίας τῆς Σερβίας παρὰ τὸ Κούλα, Ἰσμίλοβο, Κόκα, ἐκεῖθεν δὲ ἀκολουθοῦν τὰ ῥηθέντα ἀρχαῖα ὅρια τῆς Σερβίας καταλήγει εἰς τὸν Δούναβιν ἐν Ῥακοβίτσᾳ.

Τὰ ὅρια ταῦτα θέλουσι καθορισθῆ ἐπὶ τόπου ὑπὸ διεθνοῦς ἐπιτροπῆς ἐκ πληρεξουσίων τῶν ὑπογραψασῶν τὴν συνθήκην δυνάμεων. Ἐννοεῖται ὅτι πρῶτον ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν τὰς διὰ τὸν Σουλτάνον ἀνάγκας πρὸς ἄμυναν καὶ φρούρησιν τῶν ὁρίων τοῦ Αἵμου τῆς ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας καὶ δεύτερον ὅτι παρὰ τὸ Σαμακόβιον εἰς ζώνην ἀκτῖνος δέκα χιλιαμέτρων δὲν θέλουσιν ἀνεγερθῆ ὀχυρώματα.

Ἄρθρ. 3. Ὁ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας ἐκλεγήσεται ἐλευθέρως ὑπὸ τῶν κατοίκων καὶ κυρωθήσεται ὑπὸ τῆς Ὑψ. Πύλης τῇ συγκαταθέσει τῶν δυνάμεων. Οὐδὲν μέλος τῶν βασιλευουσῶν δυναστειῶν τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων δύναται νὰ ἐκλεγῇ ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας. Ἐν περιπτώσει χηρείας τοῦ ἡγεμονικοῦ ἀξιώματος, ἡ τοῦ νέου ἡγεμόνος ἐκλογὴ γενήσεται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ τοὺς αὐτοὺς τύπους.

Ἄρθρ. 4. Συνέλευσις προκρίτων τῆς Βουλγαρίας ἐν Τορνόβῳ συνερχομένη θὰ συντάξῃ πρὸ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἡγεμόνος τὸν ὀργανικὸν κανονισμὸν τῆς

ἡγεμονίας. Ὅπου οἱ Βούλγαροί εἰσι μεμιγμένοι μετὰ τουρκικῶν, ῥουμανικῶν, ἑλληνικῶν ἢ ἄλλων λαῶν, ληφθήσονται ὑπ' ὄψιν τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντα τῶν λαῶν τούτων κατά τε τὰς ἐκλογὰς καὶ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ὀργανικοῦ κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 5. Τὴν βάσιν τοῦ δημοσίου δικαίου τῆς Βουλγαρίας ἀπαρτίσουσιν αἱ ἑπόμεναι διατάξεις. Ἡ διάκρισις τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων καὶ τῶν θρησκευμάτων κατ' οὐδενὸς δύναται νὰ λογισθῇ ὡς αἴτιον ἀποκλεισμοῦ ἢ ἀνικανότητος διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἀστυκῶν καὶ πολιτικῶν δικαίων, τὴν εἰς τὰς δημοσίους θέσεις, λειτουργίας καὶ τιμὰς ἀποδοχὴν ἢ τὴν ἐνάσκησιν τῶν διαφόρων ἐπαγγελμάτων καὶ ἐπιτηδευμάτων ὁπουδήποτε καὶ ἂν ᾖ. Ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἐξωτερικὴ λατρεία πάντων τῶν θρησκευμάτων ἐξασφαλίζονται εἰς πάντας τοὺς ἐκ τῆς Βουλγαρίας ἐξαρτωμένους, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ξένους, οὐδὲν δὲ κώλυμα δύναται νὰ ἐπενεχθῇ εἴτε εἰς τὴν ἱεραρχικὴν ὀργάνωσιν τῶν διαφόρων θρησκευμάτων, εἴτε εἰς τὰς σχέσεις πρὸς τοὺς πνευματικοὺς αὐτῶν ἀρχηγούς.

Ἄρθρ. 6. Ἡ προσωρινὴ διοίκησις τῆς Βουλγαρίας θὰ διευθύνηται μέχρι τῆς ἐκπονήσεως τοῦ ὀργανικοῦ κανονισμοῦ ὑπὸ ῥώσσου αὐτοκρατορικοῦ ἐπιτρόπου. Εἷς ὀθωμανὸς αὐτοκρατορικὸς ἐπίτροπος, ὡς καὶ οἱ πρόξενοι οἱ ἐπὶ τούτῳ διορισθησόμενοι ὑπὸ τῶν ἄλλων δυνάμεων, τῶν συνυπογραψασῶν τὴν παροῦσαν συνθήκην, θὰ συμπαραστατῶσιν αὐτῷ ὅπως ἐξελέγχωσι τὴν λειτουργίαν τοῦ προσωρινοῦ τούτου συστήματος. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τῶν πληρεξουσίων προξένων θὰ ἀποφασίζῃ ἡ πλειονοψηφία· ἐν δὲ περιπτώσει διχογνωμίας μεταξὺ τῆς πλειονοψηφίας ταύτης καὶ τοῦ ῥώσσου αὐτοκρατορικοῦ ἐπιτρόπου ἢ τοῦ ὀθωμανοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἐπιτρόπου θ' ἀποφαίνωνται οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπρόσωποι τῶν συνυπογραψασῶν δυνάμεων, συνερχόμενοι εἰς συνδιάσκεψιν.

Ἄρθρ. 7. Ἡ προσωρινὴ διοίκησις δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πέραν ἐννεαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης συνθήκης. Ὅταν δὲ συμπληρωθῇ ὁ ὀργανικὸς κανονισμός, γενήσεται ἀμέσως ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας· καὶ ἅμα τούτου ἐγκαταστάντος, τεθήσεται εἰς ἐνέργειαν ὁ νέος ὀργανισμός, ἡ δὲ ἡγεμονία θὰ ἔχῃ πλήρη ἀπόλαυσιν τῆς αὐτονομίας αὐτῆς.

Ἄρθρ. 8. Αἱ ἐμπορικαὶ καὶ ναυτιλιακαὶ συνθῆκαι, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ συμβάσεις, αἱ συνομολογηθεῖσαι καὶ ἐν ἰσχύϊ διατελοῦσαι μεταξὺ τῶν ξένων δυνάμεων καὶ τῆς Πύλης, διατηρηθήσονται ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ τῆς Βουλγαρίας καὶ οὐδεμία ἐπενεχθήσεται μεταβολὴ ἀπέναντι οὐδεμιᾶς δυνάμεως, πρὶν ἢ αὕτη δώσῃ τὴν συναίνεσιν αὐτῆς. Οὐδὲν τέλος διαμετακομίσεως θὰ λαμβάνηται ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ ἐπὶ τῶν πραγματειῶν τῶν διερχομένων διὰ τῆς ἡγεμονίας ταύτης. Οἱ ὑπήκοοι καὶ τὸ ἐμπόριον πασῶν τῶν δυνάμεων θέλουσιν ἀπολαύει πλήρους ἰσότητος. Αἱ ἀτέλειαι καὶ τὰ προνόμια τῶν ξένων ὑπηκόων, ὡς καὶ τὰ δικαιώματα τῆς προξενικῆς δικαιοδοσίας καὶ προστασίας, οἷα καθωρίσθησαν ὑπὸ τῶν συνθηκῶν καὶ τῆς συνηθείας, θὰ μείνωσιν ἐν πλήρει ἰσχύϊ, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελον τροποποιηθῇ τῇ συναινέσει τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν.

Ἄρθρ. 9. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐτησίου φόρου, ὅπερ ἡ ἡγεμονία τῆς Βουλγαρίας Ὀ'ἀποτίνῃ εἰς τὴν ἐπικυρίαρχον αὐλὴν πληρόνουσα αὐτὸ εἰς Τράπεζαν, ἣν ἡ Πύλη θέλει ὁρίσει ἀκολούθως, καθορισθήσεται διὰ συμφωνίας μεταξὺ τῶν συνυπογραψασῶν τὴν παροῦσαν συνθήκην δυνάμεων κατὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἔτους τῆς λειτουργίας τοῦ νέου ὀργανισμοῦ. Ὁ φόρος οὗτος θέλει ὁρισθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μέσης προσόδου τῆς χώρας τῆς ἡγεμονίας. Ἐπειδὴ ἡ Βουλγαρία μέλλει ν' ἀναδεχθῇ μέρος τοῦ δημοσίου χρέους τῆς αὐτοκρατορίας, ὅταν αἱ δυνάμεις καθορίσωσι τὸν φόρον, θὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ μέρος τοῦ χρέους τούτου, ὅπερ δύναται νὰ ἐπιβαρύνῃ τὴν ἡγεμονίαν ἐπὶ τῇ βάσει δικαίας ἀναλογίας.

Ἄρθρ. 10. Ἡ Βουλγαρία ἀντικαθίστησι τὴν αὐτοκρατορικὴν ὀθωμανικὴν κυβέρνησιν εἰς τὰ χρέη καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς πρὸς τὴν ἑταιρίαν τοῦ ἀπὸ Ῥουστσουκίου εἰς Βάρνην σιδηροδρόμου ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης συνθήκης. Ὁ καθορισμὸς τῶν προηγουμένων λογαριασμῶν ἐπιφυλάσσεται εἰς συνεννόησιν μεταξὺ τῆς Πύλης, τῆς κυβερνήσεως τῆς ἡγεμονίας καὶ τῆς διευθύνσεως τῆς ἑταιρίας ταύτης. Ἡ ἡγεμονία τῆς Βουλγαρίας ἀναλαμβάνει ἐπίσης τὸ ἀνάλογον μέρος εἰς τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ἡ Ὑψ. Πύλη συνῆψε πρός τε τὴν Αὐστροουγγαρίαν καὶ πρὸς τὴν ἑταιρίαν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν σιδηροδρόμων τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας διὰ τὴν συμπλήρωσιν, τὴν συνένωσιν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐπὶ τῆς χώρας αὐτῆς σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Αἱ ἀναγκαῖαι συμβάσεις πρὸς διακανόνισιν τῶν ζητημάτων τούτων συνομολογηθήσονται μεταξὺ τῆς Αὐστροουγγαρίας, τῆς Πύλης, τῆς Σερβίας καὶ τῆς ἡγεμονίας τῆς Βουλγαρίας, ἅμα τῇ συνομολογήσει τῆς εἰρήνης.

Ἄρθρ. 11. Ὁ ὀθωμανικὸς στρατὸς δὲν θὰ διαμένῃ πλέον ἐν Βουλγαρίᾳ. Πάντα τὰ ἀρχαῖα φρούρια κατεδαφισθήσονται δαπάνῃ τῆς ἡγεμονίας ἐντὸς ἑνὸς ἔτους, εἰ δυνατὸν δὲ καὶ ταχύτερον. Ἡ ἐπιτόπιος κυβέρνησις θὰ λάβῃ ἀμέσως μέτρα πρὸς κατεδάφισιν αὐτῶν καὶ δὲν δύναται νὰ ἀνεγείρῃ νέα. Ἡ Πύλη θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ διαθέσῃ ὡς βούλεται τὸ ὑλικὸν τοῦ πολέμου καὶ τὰ λοιπὰ ἀντικείμενα, ὅσα ἀνήκοντα εἰς τὴν ὀθωμανικὴν κυβέρνησιν ἔμειναν τυχὸν ἐν τοῖς φρουρίοις τοῦ Δουνάβεως, τοῖς ἤδη ἐκκενωθεῖσι δυνάμει τῆς ἀνακωχῆς τῆς 31 ἰανουαρίου, ὡς καὶ τὰ εὑρισκόμενα ἐν ταῖς ὀχυραῖς πόλεσι Σούμλᾳ καὶ Βάρνῃ.

Ἄρθρ. 12. Οἱ μουσουλμάνοι ἢ ἄλλοι κτηματίαι, ὅσοι ἤθελον διαμένει ἐκτὸς τῆς ἡγεμονίας, δύνανται νὰ διατηρήσωσι τὰ ἐν αὐτῇ ἀκίνητα αὐτῶν ἐκμισθοῦντες ἢ διαχειριζόμενοι αὐτὰ διὰ τρίτων. Τουρκοβουλγαρικὴ ἐπιτροπὴ ἐπιφορτισθήσεται ὅπως διακανονίσῃ ἐντὸς δύο ἐτῶν πάντα τὰ σχετικὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀπαλλοτριώσεως, τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἢ τῆς χρήσεως πρὸς λογαριασμὸν τῆς Ὑψ. Πύλης τῶν κτημάτων τοῦ κράτους καὶ τῶν ἱερῶν καθιδρυμάτων (βακουφίων), καὶ τὰ ζητήματα τὰ σχετικὰ πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιωτῶν, ὅσοι ἤθελον ἔχει τοιαῦτα. Οἱ ἐκ τῆς ἡγεμονίας τῆς Βουλγαρίας ἐξαρτώμενοι, περιηγούμενοι ἢ διαμένοντες εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς αὐτοκρατορίας, θὰ ὑπόκηνται εἰς τὰς ὀθωμανικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς νόμους.

Ἄρθ. 13. Σχηματίζεται πρὸς νότον τοῦ Αἵμου ἐπαρχία, ἥτις ὀνομαζομένη ἀνατολικὴ Ῥωμυλία θὰ μένῃ ὑπὸ τὴν ἄμεσον πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἐξουσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, ἀλλ' ὑπὸ ὅρους διοικητικῆς αὐτονομίας καὶ θὰ ἔχῃ γενικὸν διοικητὴν Χριστιανόν.

Ἄρθρ. 14. Τὴν ἀνατολικὴν Ῥωμυλίαν ὁρίζει πρὸς βορρᾶν καὶ βορειοδυτικῶς ἡ Βουλγαρία. Περιλαμβάνει δὲ αὕτη τὰς χώρας τὰς περιλαμβανομένας ἐν τῷ ἑπομένῳ διαγράμματι. Ἡ μεθόριος γραμμὴ χωροῦσα ἐκ τοῦ Εὐξείνου ἀνέρχεται ἀπὸ τῆς ἐκβολῆς αὐτοῦ τὴν κοίτην τοῦ ῥύακος, παρὰ τὸν ὁποῖον εὑρίσκονται τὰ χωρία Χοτζά κιοϊ Σελάμ κιοϊ, Ἀϊβατζίκ, Κούλυβε, Σουτζουλούκ, διήκει λοξῶς τὴν κοιλάδα τοῦ Δελὶ καμτσίκ, διερχεται πρὸς νότον τῶν χωρίων Βέλιβε καὶ Κὲμ χαλὶκ καὶ πρὸς βορρᾶν τοῦ Χατζῆ μαχαλὲ διαβαίνει τὸν ποταμὸν Δελὶ καμτσίκ δύο καὶ ἥμισυ χιλιάμετρα ἄνω τοῦ Τσέγκεϊ, ἀφικνεῖται εἰς τὴν ἀκρώρειαν ἐν σημείῳ κειμένῳ μεταξὺ Τεκεβλίκ καὶ Ἀετοῦ Βρέτζας, καὶ παρακολουθοῦν αὐτὴν διὰ τοῦ Καρνεβὰτ Βαλκὰν, Πριζεβίτσα Βαλκὰν καὶ Καζὰν Βαλκὰν πρὸς βορρᾶν τοῦ Κοτὲλ μέχρι τοῦ Δεμὶρ καποῦ, παρεκτείνεται διὰ τῆς πρωτίστης σειρᾶς τοῦ μεγάλου Αἵμου, τοῦ ὁποίου παρακολουθεῖ πᾶσαν τὴν ἔκτασιν, μέχρι τῆς κορυφῆς Κοζίκα. Κατὰ τὸ σημεῖον τοῦτο τὸ δυτικὸν ὅριον τῆς Ῥωμυλίας ἀπολεῖπον τὰς κορυφὰς τοῦ Αἵμου κατέρχεται πρὸς νότον μεταξὺ τῶν χωρίων Πιρτὸπ καὶ Δουζαντζὶ, ἀφίνον εἰς μὲν τὴν Βουλγαρίαν τὸ πρῶτον, εἰς δὲ τὴν Ῥωμυλίαν τὸ δεύτερον μέχρι τοῦ ῥύακος Τουζλοῦ δερέ· παρακολουθεῖ τὸν ῥύακα τοῦτον μέχρι τῆς συμβολῆς αὐτοῦ μετὰ τοῦ Τοπολνίτσα, εἶτα τὸν τελευταῖον τοῦτον ποταμὸν μέχρι τῆς συμβολῆς αὐτοῦ μετὰ τοῦ Σμόβσκιο δερὲ παρὰ τὸ χωρίον Πετρίτσοβον καὶ ἀφίησιν εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ῥωμυλίαν ζώνην ἔχουσαν ἀκτῖνα δύο χιλιαμέτρων ἄνω τῆς συμβολῆς ταύτης. Ἀνέρχεται μεταξὺ τῶν ῥυάκων Σμόβσκιο δερὲ καὶ Καμενίστα, παρακολουθοῦν δὲ τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων, κάμπτει νοτιοδυτικῶς πρὸς τὸ ὕψωμα Βοϊνὶκ καὶ ἀφικνεῖται εἰς τὸ σημεῖον 875 τοῦ χάρτου τοῦ αὐστριακοῦ ἐπιτελείου. Ἡ μεθόριος γραμμὴ τέμνει ὀρθογωνίως τὴν ἄνω κοιλάδα τοῦ ποταμοῦ Ἰχτιμὰν δερὲ, διέρχεται μεταξὺ Βογδίνας καὶ Καρασουλὰ, ἀνευρίσκει τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων, τῶν ἀποχωριζόντων τὰς κοιλάδας τοῦ Ἴσκρα καὶ τοῦ Μαρίστα μεταξὺ Καμαρλὶ καὶ Χατζιλὰρ, παρακολουθεῖ τὴν γραμμὴν ταύτην διὰ τῶν ὀρέων Βελίνας Μογίλας μέχρι Σουμνατίκας καὶ συνενοῦται μετὰ τοῦ διοικητικοῦ ὁρίου τοῦ σανδτζακίου τῆς Σοφίας μεταξὺ Σιβρὶ τὰς καὶ Καδὶρ τεπέ. Τὸ ὅριον τῆς Ῥωμυλίας ἀποχωρίζεται τοῦ τῆς Βουλγαρίας κατὰ τὸ ὄρος Καδὶρ τεπὲ καὶ παρακολουθεῖ τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων μεταξὺ τῆς κοιλάδος τοῦ Μαρίτσα καὶ τῶν συμβαλλόντων αὐτῷ ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῆς κοιλάδος τοῦ Μέστα (Καρασοῦ) καὶ τῶν συμβαλλόντων αὐτῷ ἀφ' ἑτέρου, καὶ λαμβάνει τὴν νοτιοανατολικὴν καὶ νοτίαν διεύθυνσιν διὰ τῶν ὀρέων Δεσπότο δὰγ πρὸς τὸ ὄρος Κρούσοβα (ἀφετηρίαν τῆς γραμμῆς τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου). Ἀπὸ τοῦ ὄρους Κρούσοβα τὸ ὅριον συμφωνεῖ πρὸς τὸ διάγραμμα τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ἤτοι παρακολουθεῖ τὴν σειρὰν τοῦ Μέλανος Αἵμου (Καρὰ Βαλκὰν) τὰ ὄρη Κουλακλὶ δὰγ, Ἐσσὲκ, Τσεπελοὺ, Καρὰ κολὰς καὶ Ἰσσικλὰρ, ὅθεν κατέρχεται ἀμέσως πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ καὶ συνενοῦται μετὰ τοῦ ῥύακος Ἄρδα, οὗ παρακολουθεῖ τὸν ῥοῦν μέχρι σημείου κειμένου παρὰ τὸ χωρίον Ἀδὰ καλὲ, ὅπερ μένει εἰς τὴν Τουρκίαν. Ἐκεῖθεν ἡ μεθόριος γραμμὴ ἀνέρχεται τὴν κορυφὴν τοῦ Μπὲς τεπὲ δὰγ, ὅπερ παρακολουθοῦσα κατέρχεται καὶ διέρχεται διὰ τοῦ Μαρίτσα ἐν σημείῳ κειμένῳ πέντε χιλιάμετρα ἄνω τῆς γεφύρας τοῦ Μουσταφᾶ πασσᾶ· διευθύνεται ἀκολούθως πρὸς βορρᾶν καθοριζομένη ὑπὸ τῆς γραμμῆς τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων μεταξὺ τοῦ Δεμὶρ κανλῆ δερὲ καὶ τῶν μικρῶν συμβαλλόντων τοῦ Μαρίτσα μέχρι τοῦ Κουρτλὲρ μπαϊρί· ἐκεῖθεν χωρεῖ πρὸς ἀνατολὰς πρὸς τὸ Σακὰρ μπαϊρ· διέρχεται τὴν κοιλάδα τοῦ Τούντζα

καὶ προχωρεῖ πρὸς τὸ Μπουγιοὺκ δερβὲντ, ὅπερ ἀφίνει πρὸς βορρᾶν καθὼς καὶ τὸ Σουτζάκ.

Ἐκ τοῦ Μπουγιοὺκ δερβὲντ τὸ ὅριον τρέπεται καὶ πάλιν τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων μεταξὺ τῶν συμβολῶν εἰς τὸν Τούντζαν πρὸς βορρᾶν καὶ τὸν Μαρίτσαν πρὸς νότον μέχρι τοῦ Καϊμπολὰρ, ὅπερ μένει εἰς τὴν ἀνατολικὴν Ῥωμυλίαν· διέρχεται πρὸς νότον τοῦ Ἀλμαλὶ μεταξὺ τῆς κοιλάδος τοῦ Μαρίτσα πρὸς νότον καὶ διαφόρων ῥυάκων ἐκβαλλόντων κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν Εὔξεινον, μεταξὺ τῶν χωρίων Βελεβρὶν καὶ Δλατλί. Παρακολουθεῖ πρὸς βορρᾶν τοῦ Καρανλὶκ τὰς κορυφὰς τοῦ Βόσνα καὶ Οὐθὰκ, τὴν γραμμὴν τὴν ἀποχωρίζουσαν τὰ ὕδατα τοῦ Δούκα ἀπὸ τῶν τοῦ Καρὰ ἀγὰτς σοῦ καὶ ἑνοῦται πρὸς τὸν Εὔξεινον μεταξὺ τῶν δύο τούτων ῥυάκων.

Ἄρθρ. 15. Ἡ Α.Μ. ὁ Σουλτάνος θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἀμύνης τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν ὁρίων τῆς ἐπαρχίας, ἀνεγείρων ὀχυρώματα ἐπὶ τῶν ὁρίων τούτων καὶ διατηρῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ στρατεύματα. Ἡ ἐσωτερικὴ τάξις διατηρεῖται ἐν τῇ ἀνατολικῇ Ῥωμυλίᾳ ὑπὸ ἰθαγενοῦς χωροφυλακῆς, παραστατουμένης ὑπὸ ἐπιτοπίου ἐθνοφυλακῆς. Κατὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν δύο τούτων σωμάτων, ὧν τοὺς ἀξιωματικοὺς θὰ διορίζῃ ὁ Σουλτάνος, θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν, κατὰ τὰ μέρη, ἡ τῶν κατοίκων θρησκεία. Κατὰ τὴν φρούρησιν τῶν ὁρίων ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος ὑποχρεοῦται νὰ μὴ ποιήσῃ χρῆσιν ἀτάκτων στρατευμάτων, οἷον βασιβοζούκων καὶ Κιρκασίων. Τὰ τακτικὰ στρατεύματα, τὰ διὰ τὴν χρῆσιν ταύτην προωρισμένα, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται νὰ σταθμεύωσι παρὰ τοῖς κατοίκοις οὔτε νὰ διαμένωσιν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ὁσάκις διέρχωνται δι' αὐτῆς.

Ἄρθ. 16. Ὁ γενικὸς διοικητὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλῇ τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα, ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελεν ἀπειληθῇ ἡ ἐσωτερικὴ ἢ ἐξωτερικὴ ἀσφάλεια τῆς ἐπαρχίας. Ἐν τῇ προβλεπομένῃ ταύτῃ περιπτώσει ἡ Ὑψ. Πύλη ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπροσώπους τῶν δυνάμεων τὴν ἀπόφασιν ταύτην καὶ τὰς ἀνάγκας, αἵτινες δικαιολογοῦσιν αὐτήν.

Ἄρθρ. 17. Ὁ γενικὸς διοικητὴς τῆς ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας θὰ διορίζηται κατὰ πενταετίαν ὑπὸ τῆς Ὑψ. Πύλης τῇ συναινέσει τῶν δυνάμεων.

Ἄρθρ. 18. Ἅμα τῇ ἀνταλλαγῇ τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης συνθήκης σχηματισθήσεται εὐρωπαϊκὴ ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν, ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Υ. Πύλης τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας. Ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἔσται νὰ καθορίσῃ ἐντὸς τριμήνου προθεσμίας τὴν δικαιοδοσίαν καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ, ὡς καὶ τὸ διοικητικὸν, δικαστικὸν καὶ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς ἐπαρχίας, λαμβάνουσα ὡς ἀφετηρίαν τοὺς διαφόρους περὶ τῶν βιλαετίων νόμους καὶ τὰς ἐν τῇ 8 συνεδριάσει τῆς συνδιασκέψεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως γενομένας προτάσεις. Τὸ σύνολον τῶν διὰ τὴν ἀνατολικὴν Ῥωμυλίαν ἀποφασισθησομένων διατάξεων πραγματευθήσεται αὐτοκρατορικὸν φιρμάνιον ἐκδοθησόμενον ὑπὸ τῆς Πύλης καὶ ἀνακοινωθησόμενον εἰς τὰς δυνάμεις.

Ἄρθρ. 19. Ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐπιτροπὴ διαχειρισθήσεται ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Ὑψ. Πύλης τὰ οἰκονομικὰ τῆς ἐπαρχίας μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ νέου ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρ. 20. Αἱ διεθνεῖς συνθῆκαι, συμβάσεις καὶ συμβόλαια οἱασδήποτε κἂν ὦσι φύσεως, αἱ συνομολογηθεῖσαι ἢ συνομολογηθησόμεναι μεταξὺ τῆς Πύλης καὶ τῶν ξένων δυνάμεων, ἔσονται ἐφαρμόσιμοι ἔν τε τῇ ἀνατολικῇ Ῥωμυλίᾳ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ ὀθωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ. Αἱ ἀτέλειαι καὶ τὰ προνόμια ὅσα ἔχουσιν οἱ ξένοι οἱοιδήποτε κἂν ὦσιν, ἔσονται σεβασταὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ. Ἡ Ὑψ. Πύλη ὑποχρεοῦται ὅπως ἐπιβάλῃ τὴν ἐν αὐτῇ τήρησιν τῶν γενικῶν τοῦ κράτους νόμων περὶ θρησκευτικῆς ἐλευθερίας πάντων τῶν θρησκευμάτων.

Ἄρθρ. 21. Τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῆς Ὑψ. Πύλης καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς σιδηροδρόμους ἐν τῇ ἀνατολικῇ Ῥωμυλίᾳ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρ. 22. Τὸ καταστατικὸν τοῦ ῥωσσικοῦ σώματος τῆς κατοχῆς ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ καὶ τῇ ἀνατολικῇ Ῥωμυλίᾳ ἀπαρτιζόμενον ἐκ μεραρχιῶν πεζικοῦ ἓξ καὶ ἱππικοῦ δύο δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ τὰς πεντήκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν καὶ θὰ συντηρῆται τῇ δαπάνῃ τῆς κατεχομένης χώρας. Τὰ στρατεύματα τῆς κατοχῆς θὰ διατηρῶσι τὰς μετὰ τῆς Ῥωσσίας συγκοινωνίας αὐτῶν οὐμόνον διὰ τῆς Ῥουμανίας κατὰ τὰς συνομολογηθησομένας μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν συμβάσεις, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν λιμένων τοῦ Εὐξείνου, Βάρνης καὶ Πύργου, ὅπου δύνανται νὰ ὀργανώσωσιν ἀποθήκας διὰ τὴν ὑπὸ τῶν ῥωσσικῶν αὐτοκρατορικῶν στρατευμάτων διάρκειαν τῆς κατοχῆς τῆς ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας καὶ τῆς Βουλγαρίας, διάρκειαν, ἥτις ὁρίζεται εἰς ἐννέα μῆνας ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης συνθήκης. Ἡ ῥωσσικὴ αὐτοκρατορικὴ κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ συντελέσῃ ἐντὸς μεταγενεστέρας τριμήνου προθεσμίας τὴν διὰ τῆς Ῥουμανίας διάβασιν τῶν στρατευμάτων αὐτῆς καὶ τὴν ὁλοσχερῆ ἐκκένωσιν τῆς ἡγεμονίας ταύτης.

Ἄρθρ. 23. Ἡ Πύλη ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ αὐστηρῶς ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ τὸν ὀργανικὸν κανονισμὸν τοῦ 1868 μετὰ τῶν τροποποιήσεων, ὅσαι ἤθελον κριθῇ δίκαιαι. Ἀνάλογοι κανονισμοὶ κατὰ τὰς ἐπιτοπίους ἀνάγκας, ἐξαιρέσει μόνον τοῦ περὶ ἀπαλλαγῆς φόρων προνομίου, ὅπερ κέκτηται ἡ Κρήτη, ἐφαρμοσθήσονται καὶ εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, δι' ἃ ἡ παροῦσα συνθήκη δὲν προβλέπει ἰδιαιτέραν ὀργάνωσιν. Ἡ Ὑψ. Πύλη θὰ ἐπιφορτίσῃ εἰδικὰς ἐπιτροπὰς, ἐν αἷς τὸ ἰθαγενὲς στοιχεῖον εὐρέως θὰ ἀντιπροσωπεύηται, ὅπως συντάξωσι τὰς λεπτομερείας τῶν νέων τούτων κανονισμῶν ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ. Τὰ ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐπιτροπῶν τούτων προκύπτοντα σχέδια ὀργανώσεως ὑποβληθήσονται εἰς μελέτην τῆς Ὑψ. Πύλης, ἥτις πρὶν ἢ δημοσιεύσῃ τὰ δι' ὧν τὰ σχέδια τεθήσονται εἰς ἐνέργειαν ἐπίσημα ἔγγραφα, θὰ λαμβάνῃ τὴν γνώμην τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις κατηρτίσθη διὰ τὴν ἀνατολικὴν Ῥωμυλίαν.

Ἄρθ. 24. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ περὶ ἐπανορθώσεως μεθορίων προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ 13 πρωτοκόλλου τοῦ ἐν Βερολίνῳ συνεδρίῳ συνεννόησις μεταξὺ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καὶ τῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ πραγματοποιηθῇ, ἡ Γερμανία, ἡ Αὐστροουγγαρία, ἡ Γαλλία, ἡ Μεγάλη Βρετανία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ῥωσσία ἐπιφυλάσσονται τὸ δικαίωμα νὰ προσενέγκωσι τὴν μεσολάβησιν αὐτῶν εἰς τὰ δύο κράτη πρὸς διευκόλυνσιν τῶν διαπραγματεύσεων τούτων.

Ἄρθρ. 25. Αἱ ἐπαρχίαι Βοσνία καὶ Ἐρζεγοβίνης καταληφθήσονται καὶ διαχειρισθήσονται ὑπὸ τῆς Αὐστροουγγαρίας. Τῆς κυβερνήσεως τῆς Αὐστροουγγαρίας μὴ ἐπιθυμούσης ν' ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τοῦ σανδζακίου Νόβι παζὰρ, ὅπερ ἐκτείνεται μεταξὺ τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου νοτιοανατολικῶς μέχρι πέραν τῆς Μητροβίτσας, ἡ ὀθωμανικὴ διοίκησις θὰ ἐξακολουθῇ ἐνεργοῦσα ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτοις ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ διατήρησις τῆς νέας πολιτικῆς καταστάσεως, ὡς καὶ ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀσφάλεια τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, ἡ Αὐστροουγγαρία ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ διατηρῇ φρουρὰς καὶ νὰ ἔχῃ στρατιωτικὰς καὶ ἐμπορικὰς ὁδοὺς καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ ἀρχαίου βιλαετίου τῆς Βοσνίας. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου αἱ κυβερνήσεις τῆς Πύλης καὶ τῆς Αὐστροουγγαρίας ἐπιφυλάσσονται ἑαυταῖς τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ συνεννοηθῶσιν ὡς πρὸς τὰς λεπτομερείας.

Ἄρθρ. 26. Ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ Μαυροβουνίου ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καὶ ὑπὸ πάντων ἐκείνων τῶν συμβαλλομένων μερῶν, ὅσα δὲν εἶχον εἰσέτι ἀναγνωρίσει αὐτήν.

Ἄρθρ. 27. Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη εἰσὶ σύμφωνα ἐπὶ τῶν ἑπομένων ὅρων. Ἐν τῷ Μαυροβουνίῳ ἡ διάκρισις τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων καὶ τῶν θρησκευμάτων κατ' οὐδενὸς δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς αἴτιον ἀποκλεισμοῦ ἢ ἀνικανότητος, εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἀστυκῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων, ὁπουδήποτε καὶ ἂν ᾖ. Ἡ ἐλευθερία καὶ ἐξωτερικὴ λατρεία πάντων τῶν θρησκευμάτων ἐξασφαλισθήσονται πᾶσι τοῖς ἐκ τοῦ Μαυροβουνίου ἐξαρτωμένοις, ὡς καὶ τοῖς ξένοις· οὐδὲν δὲ δύναται νὰ ἐπενεχθῇ πρόσκομμα εἴτε εἰς τὴν ἱεραρχικὴν ὀργάνωσιν τῶν διαφόρων θρησκευμάτων, εἴτε εἰς τὰς σχέσεις πρὸς τοὺς πνευματικοὺς αὐτῶν ἀρχηγούς.

Ἄρθρ. 28. Τὰ νέα ὅρια τοῦ Μαυροβουνίου καθορίζονται ὡς ἑπομένως. Τὸ διάγραμμα ἀρχόμενον ἀπὸ Ἰνοβρόου πρὸς βορρᾶν τοῦ Κλοβοὺκ ἐπὶ τοῦ Τρεβισνίκα κατέρχεται πρὸς τὸ Μέγα Κάρεβον, ὅπερ μένει εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἐρζεγοβίνης, ἔπειτα ἀνέρχεται τὸν ῥοῦν τοῦ ποταμοῦ τούτου μέχρι σημείου κειμένου εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς χιλιαμέτρου κάτω τῶν συμβολῶν τοῦ Σεπελίκα, καὶ ἐκεῖθεν συνενοῦται διὰ τῆς ἐπιτομωτέρας γραμμῆς μετὰ τῶν περὶ τὴν Τρεβισνίκαν ὑψωμάτων. Ἀκολούθως διευθύνεται πρὸς τὸ Πιλάτοβα, χωρίον ἀφιέμενον εἰς τὸ Μαυροβούνιον, καὶ ἐκεῖθεν προήκει διὰ τῶν ὑψωμάτων πρὸς βορρᾶν διατηρούμενον ὅσον δυνατὸν εἰς ἀπόστασιν ἓξ χιλιαμέτρων ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Βιλὲκ, Κορίτου, Γάτσκου, μέχρι τῆς κλεισωρίας τῆς κειμένης μεταξὺ Σωμίνας Πλανίνας, καὶ τοῦ ὄρους Κουρίλο, ὅθεν διευθύνεται ἀνατολικῶς διὰ τοῦ Βράτκοβιτσι, χωρίου ἀφιεμένου εἰς τὴν Ἐρζεγοβίνην μέχρι τοῦ ὄρους Ὀρλίν. Ἐκεῖθεν τὸ ὅριον ἀπονέμει τὸ Ῥάβνον εἰς τὸ Μαυροβούνιον, προήκει βορειανατολικῶς διερχόμενον τὰς κορυφὰς Λεβερνσνὶκ καὶ τοῦ Βολιουγιὰκ, ἔπειτα κατέρχεται διὰ τῆς ἐπιτομωτέρας γραμμῆς πρὸς τὴν Πίβαν, ἣν διέρχεται καὶ συνενοῦται μετὰ τοῦ Τάρα μεταξὺ τοῦ Ὀρκοβίτσε καὶ Νεδβίν. Ἐκ τοῦ σημείου τούτου ἀνερχόμενον τὸν Τάραν μέχρι τοῦ Μοίκοβακ παρακολουθεῖ τὸν βουνὸν μέχρι τοῦ Σισκογέτσερο. Ἀπὸ τοῦ μέρους τούτου συγχέεται μετὰ τοῦ ἀρχαίου ὁρίου μέχρι τοῦ χωρίου Σεκολάρι. Ἐκεῖθεν τὸ νέον ὅριον χωρεῖ διὰ τῶν κορυφῶν Μόκρα Πλανίνα, μένοντος εἰς τὸ Μαυροβούνιον τοῦ χωρίου Μόκρα· ἔπειτα καταλαμβάνει τὸ σημεῖον 2166 τοῦ χάρτου τοῦ αὐστριακοῦ ἐπιτελείου παρακολουθοῦν τὴν κυριωτέραν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων, μεταξὺ τῶν Ἀλμ καὶ τοῦ Δρίνα ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Σικόνα (Ζὲμ) ἀφ' ἑτέρου. Ἀκολούθως συνάπτονται μετὰ τῶν σημερινῶν ὁρίων μεταξὺ τῶν φυλῶν τοῦ Κούτσι-Δρεκαλοβίτσι καὶ Κουέκα Κραΐνα ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν φυλῶν Κλεμέντη καὶ Γρούδη ἀφ' ἑτέρου μέχρι τῆς πεδιάδος τῆς Ποδγορίτσας, ὅθεν διευθύνεται πρὸς τὴν Πλαυνίτσαν, ἀφίνον εἰς τὴν Ἀλβανίαν τὰς φυλὰς Κλεμέντι, Γρούδι καὶ Χότι. Ἐκεῖθεν τὸ νέον ὅριον διέρχεται τὴν

λίμνην τῆς Σκόδρας παρὰ τὸ νησύδριον Γορίκα τοπάλ, καὶ ἀπὸ τούτου προήκει ἀμέσως εἰς τὰς κορυφὰς τοῦ ὄρους, ὅθεν παρακολουθεῖ τὰς κορυφὰς τοῦ βουνοῦ καὶ ἀπ' αὐτῶν τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων μεταξὺ Μογουρὲτ καὶ Καλιμὲτ, ἀφίνει τὸ Μίτκοβιτς εἰς τὸ Μαυροβούνιον καὶ ἑνοῦται πρὸς τὴν Ἀδριατικὴν ἐν Κρούτσι. Βορειοδυτικῶς, τὸ διάγραμμα ἀπαρτισθήσεται ἐκ γραμμῆς χωρούσης ἐκ τῆς παραλίας μεταξὺ τῶν χωρίων Σουσάνα καὶ Ζοῦπτσι καὶ ἀπολήγουσης εἰς τὴν νοτιοανατολικὴν ἄκραν τοῦ νῦν ὁρίου τοῦ Μαυροβουνίου ἐπὶ τοῦ Βερσούτα Πλανίνα.

Ἄρθρ. 29. Τὸ Ἀντίβαρι καὶ ὁ αἰγιαλὸς αὐτοῦ προσαρτῶνται εἰς τὸ Μαυροβούνιον ἐπὶ τοῖς ἑπομένοις ὅροις. Αἱ χῶραι αἱ κείμεναι πρὸ νότου τῆς χώρας ταύτης κατὰ τὴν ἄνω ὁρισθεῖσαν ὁροθεσίαν μέχρι τοῦ Βογιάνα, συμπεριλαμβανομένου τοῦ Δουλτσίνου, ἀποδοθήσονται εἰς τὴν Τουρκίαν. Ἡ κοινότης τῆς Σπίτσης μέχρι τοῦ βορείου ὁρίου τῆς χώρας, ὅπερ ὑποδεικνύεται ἐν τῇ λεπτομερεῖ περιγραφῇ τῶν ὁρίων, συνενωθήσεται μετὰ τῆς Δαλματίας. Θὰ ὑπάρχῃ διὰ τὸ Μαυροβούνιον πλήρης ἐλευθεροποιία ἐπὶ τοῦ Βογιάνα. Κατὰ τὸν ῥοῦν τοῦ ποταμοῦ τούτου δὲν θὰ κατασκευασθῶσιν ὀχυρώματα, ἐκτὸς τῶν ἀναγκαιούντων διὰ τὴν ἐπιτόπιον ἄμυναν τῆς Σκόδρας, ἅπερ δὲν θὰ ἐκτείνωνται πέραν ἀποστάσεως 6 χιλιαμέτρων ἀπὸ τῆς πόλεως ταύτης. Τὸ Μαυροβούνιον οὔτε πολεμικὰ πλοῖα οὔτε πολεμικὴν σημαίαν δύναται νὰ ἔχῃ. Ὁ λιμὴν τοῦ Ἀντιβάρεως καὶ πάντα τὰ ὕδατα τοῦ Μαυροβουνίου θὰ μείνωσι κλειστὰ εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα πάντων τῶν ἐθνῶν. Τὰ μεταξὺ τῆς λίμνης καὶ τῆς περὶ αὐτὴν μαυροβουνιωτικῆς χώρας κείμενα ὀχυρώματα θὰ κατεδαφισθῶσι καὶ δὲν θὰ ἀνεγερθῶσι νέα ἐν τῇ ζώνῃ ταύτῃ. Τὴν ναυτικὴν καὶ ὑγειονομικὴν ἀστυνομίαν ἔν τε Ἀντιβάρει καὶ καθ' ἅπασαν τὴν παραλίαν τοῦ Μαυροβουνίου θὰ ἐξασκῇ ἡ Αὐστροουγγαρία διὰ μικρῶν ἀκταιώρων. Τὸ Μαυροβούνιον θ' ἀποδεχθῇ τὴν ἐν ἰσχύϊ νῦν ἐν Δαλματίᾳ ναυτικὴν νομοθεσίαν. Ὑποχρεοῦται δὲ τὸ καθ' ἑαυτὴν καὶ ἡ Αὐστροουγγαρία νὰ χορηγῇ τὴν προξενικὴν αὐτῆς προστασίαν εἰς τὴν μαυροβουνιωτικὴν ἐμπορικὴν σημαίαν. Τὸ Μαυροβούνιον ὀφείλει νὰ συνενωθῇ μετὰ τῆς Αὐστροουγγαρίας περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς διατηρήσεως ὁδοῦ καὶ σιδηροδρόμου διὰ τῆς νέας μαυροβουνιωτικῆς χώρας. Ἐπὶ τῶν ὁδῶν τούτων ἐξασφαλισθήσεται πλήρης ἐλευθερία συγκοινωνίας.

Ἄρθρ. 30. Οἱ Μουσουλμάνοι ἢ ἄλλοι ὅσοι ἔχουσιν ἰδιοκτησίας ἐν ταῖς προσαρτωμέναις εἰς τὸ Μαυροβούνιον χώραις καὶ ἐπιθυμοῦσι νὰ διαμένωσιν ἐκτὸς τῆς ἡγεμονίας δύνανται νὰ διατηρῶσι τὰ ἀκίνητα αὐτῶν κτήματα, ἐκμισθοῦντες ἢ διαχειριζόμενοι αὐτὰ διὰ τρίτων. Οὐδεμία ἰδιοκτησία δύναται νὰ ἐκποιηθῇ, εἰ μὴ μόνον νομίμως διὰ λόγους δημοσίου συμφέροντος καὶ ἀντὶ προηγηθησομένης ἀποζημιώσεως. Τουρκομαυροβουνιωτικὴ ἐπιτροπὴ ἐπιφορτισθήσηται νὰ διακανονίσῃ ἐντὸς τριῶν ἐτῶν τὰ ζητήματα τὰ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀπαλλοτριώσεως, τῆς ἐκμεταλλεύσεως, καὶ τῆς χρήσεως πρὸς λογαριασμὸν τῆς Ὑψ. Πύλης τῶν κτημάτων τοῦ κράτους καὶ τῶν ἱερῶν καθιδρυμάτων (βακουφίων), ὡς καὶ τὰ ζητήματα τὰ σχετικὰ πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιωτῶν, ὅσοι ἤθελον ἔχει τοιαῦτα.

Ἄρθρ. 31. Ἡ ἡγεμονία τοῦ Μαυροβουνίου θὰ συνεννοηθῇ ἀμέσως μετὰ τῆς Ὑψ. Πύλης περὶ ἐγκαταστάσεως μαυροβουνιωτῶν πρακτόρων ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, ὅπου ἤθελεν ἀναγνωρισθῇ ἡ τοιαύτη ἀνάγκη. Οἱ περιηγούμενοι ἢ διαμένοντες ἐν τῷ ὀθωμανικῷ κράτει Μαυροβούνιοι θὰ ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ὀθωμανικοὺς νόμους καὶ τὰς ἀρχὰς κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τοῦ διεθνοῦς δικαίου καὶ τὰ ἀνέκαθεν διὰ τοὺς Μαυροβουνίους ἔθιμα.

Ἄρθρ. 32. Τὰ στρατεύματα τοῦ Μαυροβουνίου ἔσονται ὑπόχρεα νὰ ἐκκενώσωσιν ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης συνθήκης καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατὸν, τὴν χώραν ἣν νῦν κατέχουσιν, ἐκτὸς τῶν νέων ὁρίων τῆς ἡγεμονίας. Ὁ αὐτοκρατορικὸς ὀθωμανικὸς στρατὸς ὑποχρεοῦται ὡσαύτως νὰ ἐκκενώσῃ τὰς εἰς τὸ Μαυροβούνιον παραχωρηθείσας χώρας κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα τῶν εἴκοσιν ἡμερῶν. Ἐν τούτοις ὡρίσθη εἰσέτι πρόσθετος δεκαπενθήμερος προθεσμία ὅπως ἐγκαταλείψῃ τὰ ὀχυρὰ μέρη, μετακομίσῃ τὰ ἐν αὐτοῖς ὑπάρχοντα ἐφόδια καὶ τὸ πολεμικὸν ὑλικὸν καὶ συντάξῃ τὸν κατάλογον τῶν μὴ δυναμένων νὰ μετακομισθῶσιν ἀμέσως μηχανῶν καὶ λοιπῶν ἀντικειμένων.

Ἄρθρ. 33. Τοῦ Μαυροβουνίου ὀφείλοντος ν' ἀναλάβῃ μέρος τοῦ δημοσίου ὀθωμανικοῦ χρέους διὰ τὰς ἀπονεμομένας ὑπὸ τῆς συνθήκης αὐτῷ νέας χώρας, οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπρόσωποι τῶν δυνάμεων θὰ καθορίσωσι τὸ ποσὸν αὐτοῦ ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Ὑψ. Πύλης κατὰ βάσιν δικαίαν.

Ἄρθ. 34. Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀναγνωρίζουσι τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς σερβικῆς ἡγεμονίας καθυποβάλλοντα αὐτὴν εἰς τοὺς ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ ἐκτιθεμένους ὅρους.

Ἄρθρ. 35. Ἐν Σερβίᾳ ἡ διάκρισις τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων καὶ τῶν θρησκευμάτων κατ' οὐδενὸς δύναται ν' ἀντιταχθῇ ὡς αἴτιον ἀποκλεισμοῦ ἢ ἀνικανότητος εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν πολιτικῶν καὶ ἀστυκῶν δικαίων, εἰς τὴν ἀποδοχὴν εἰς τὰς δημοσίους θέσεις, λειτουργίας καὶ τιμὰς, ἢ εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν διαφόρων ἐπαγγελμάτων καὶ ἐπιτηδευμάτων, ὁπουδήποτε καὶ ἂν ᾖ. Ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἐξωτερικὴ λατρεία πάντων τῶν θρησκευμάτων ἔσονται ἐξησφαλισμέναι εἰς πάντας τοὺς ἐκ τῆς Σερβίας ἐξαρτωμένους, ὡς καὶ εἰς τοὺς ξένους, καὶ οὐδὲν πρόσκομμα δύναται νὰ τεθῇ εἴτε εἰς τὴν ἱεραρχικὴν ὀργάνωσιν τῶν διαφόρων θρησκευμάτων, εἴτε εἰς τὰς σχέσεις αὐτῶν πρὸς τοὺς πνευματικοὺς αὐτῶν ἀρχηγούς.

Ἄρθρ. 36. Ἡ Σερβία προσλαμβάνει τὰς ἐν τοῖς ἑπομένοις ὁρίοις περιλαμβανομένας χώρας. Τὸ νέον ὅριον διήκει κατὰ μῆκος τῶν μέχρι τοῦδε ὁρίων ἀπὸ τοῦ μέρους ἔνθα ὁ Δρῖνος ἐκβάλλει εἰς τὸν Σαῦον· ἐκεῖθεν ἀκολουθοῦν τὴν κοίτην τοῦ ποταμοῦ καὶ καταλεῖπον εἰς τὴν ἡγεμονίαν τὸ Μάλι Σβόρνικ καὶ Ζεχὰρ προήκει κατὰ μῆκος τῶν ἀρχαίων ὁρίων τῆς Σερβίας μέχρι Καπανίκ. Κατὰ τὴν κορυφὴν Κανιλοῦγκ ἀφιστάμενον τοῦ παλαιοῦ ὁρίου, τρέπεται πρὸς νότον τοῦ ὄρους καὶ προήκει κατὰ μῆκος τῶν ἀνατολικῶν ὁρίων τοῦ σανδζακίου Νύσσης, διερχόμενον τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων Μαρίκα καὶ Μερδὰρ Πλανίκα. Τὰ ὑψώματα ταῦτα ἀπαρτίζουσι τὴν ὁροθετικὴν κοιλάδα, ἣν ὁρίζουσιν ἀφ' ἑνὸς μὲν οἱ ποταμοὶ Ἴβαρ καὶ Σενίτσα, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ ποταμὸς Τοπολνίτσα. Ἡ Πρέπολατ]μένει εἰς τὴν Τουρκίαν. Ἐκεῖθεν ἡ ὁροθετικὴ γραμμὴ διήκουσα μεταξὺ Προβενίκας καὶ Μεδβέτσας βαίνει πρὸς νότον, καὶ καταλείπουσα εἰς τὴν Σερβίαν ἅπαν τὸν λεκανοπέδιον Μεδβέτσας βαίνει εὐθὺ πρὸς τὸ ὕψωμα Γολγὲκ Πλανίνα — τὸ σχηματίζον τὴν διανομὴν τῶν ὑδάτων Κρίβας Ῥιέκας καὶ Πολιανίτσας ἀφ' ἑνὸς τῆς Βετερνίτσας καὶ τοῦ Μοραύα ἀφ' ἑτέρου — μέχρι τῆς κορυφῆς τῆς Πολιανίτσας. Ἡ μεθόριος αὕτη γραμμὴ χωρεῖ ἐκεῖθεν διὰ τῆς Καρπίνας Πλανίνας μέχρι τῆς συμβολῆς τοῦ Κοΐνσκα πρὸς τὸν Μοραύαν, διερχομένη δὲ διὰ τοῦ δευτέρου τῶν ποταμῶν τούτων τρέπεται τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων τοῦ ῥύακος Κοΐνσκα καὶ ἑτέρου ῥύακος εἰσβάλλοντος εἰς τὸν Μοραύαν παρὰ τὴν Νεραδόβτσην καὶ ἀφικνεῖται ὑπεράνω τῆς Τυργοβίτσης μέχρι τῆς Πλανίνας Ἁγίου Ἠλιού. Ἐκ τοῦ μέρους τούτου παρεκτείνεται ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ Ἁγίου Ἠλιοῦ μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους Κιλζοὺκ, καὶ διερχομένη διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμὸν 1516 καὶ 1517 ἐν τῷ χάρτῃ τοῦ αὐστριακοῦ ἐπιτελείου μερῶν καὶ διὰ τοῦ Βαβίνα-Γόρα ἀπολήγει εἰς τὸ ὄρος Κουρνίβιρε. Ἀπὸ τοῦ ὄρους τούτου τὸ νέον ὅριον συνενοῦται μετὰ τοῦ ὁρίου τῆς Βουλγαρίας, ἤτοι ἀκολουθοῦν τὴν γραμμὴν τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων μεταξὺ Στρούμα καὶ Μοραύα καὶ διὰ τῶν ὑψωμάτων Στρέσερο, Βιελογόλο καὶ Μεσὶδ Πλανίνα καταλήγει εἰς Γοσίναν, Καρνετράβα, Δαρκόσκα καὶ Δραϊνίτσα Πλάνα. Κατόπιν ἄνω τοῦ Δουσανὶκ Γλαδανὶκ ἀκολουθοῦν τὴν γραμμὴν τῶν ὑδάτων τοῦ Ἄνω Σουκόβα καὶ τοῦ Μοραύα, λήγει κατ' εὐθεῖαν εἰς Στόλ. Ἐκεῖθεν κατερχόμενον τέμνει εἰς ἀπόστασιν χιλιαμέτρου πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ τοῦ χωρίου Σιενοκὸς, τὴν ἀπὸ Σοφίας εἰς Πιρὸτ ὁδὸν, ὅθεν κατ' εὐθεῖαν ἀνέρχεται πρὸς τὸ Βιτλὶκ Πλανίνα, διερχόμενον δὲ διὰ τοῦ ὄρους Ῥαδοτσίνης ἐπὶ τῆς σειρᾶς τοῦ μεγάλου Αἵμου ἀφίνει τὴν μὲν κώμην Δικιντζὶ εἰς τὴν Σερβίαν, τὴν δὲ Σιενοκὸς εἰς τὴν Βουλγαρίαν· ἐκ τοῦ ὑψώματος Ῥαδοτσίνης προήκει πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ καὶ διὰ τῶν ὀρέων Τσιπροβὲκ καὶ Στάρα Πλανίνα φθάνει εἰς τὰ ὑψώματα τοῦ Αἵμου, ἀνευρίσκον δὲ τὰ παλαιὰ ἀνατολικὰ ὅρια τῆς Σερβίας παρὰ τὸ Κοῦλα Ἰσμίλοβον καὶ Κόκα παρακολουθεῖ αὐτὰ μέχρι τοῦ ποταμοῦ Δουνάβεως παρὰ τὴν Ῥακοβίτσαν.

Ἄρθρ. 37. Μέχρι τῆς συνομολογήσεως τῶν νέων συμβάσεων οὐδὲν ἐν Σερβίᾳ μεταβληθήσεται τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τῆς ἡγεμονίας μεταξὺ τῶν ξένων χωρῶν. Οὐδὲν τέλος διαμετακομίσεως ληφθήσεται ἐπὶ τῶν πραγματειῶν τῶν διερχομένων διὰ τῆς Σερβίας. Αἱ ἀτέλειαι καὶ τὰ προνόμια τῶν ξένων ὑπηκόων καὶ τὰ δικαιώματα τῆς προξενικῆς δικαιοδοσίας καὶ προστασίας, οἷα ὑφίστανται σήμερον, θὰ διαμείνωσιν ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελον μεταβληθῇ διὰ κοινῆς συμφωνίας μεταξὺ τῆς ἡγεμονίας καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων δυνάμεων.

Ἄρθρ. 38. Ἡ ἡγεμονία τῆς Σερβίας ἀναλαμβάνει τὸ ἀνάλογον μέρος τῶν ὑποχρεώσεων, ὅσας ἡ Ὑψ. Πύλη συνῆψε πρός τε τὴν Αὐστροουγγαρίαν καὶ πρὸς τὴν ἑταιρίαν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν σιδηροδρόμων τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν, συνένωσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, αἵτινες θὰ κατασκευασθῶσιν, ἐπὶ τῶν χωρῶν, ἃς νεωστὶ προσέλαβεν ἡ ἡγεμονία. Αἱ ἀναγκαῖαι συμβάσεις πρὸς διακανόνισιν τῶν ζητημάτων συνομολογηθήσονται ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῆς Αὐστροουγγαρίας, τῆς Πύλης, τῆς Σερβίας, καὶ τῆς ἡγεμονίας τῆς Βουλγαρίας ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἁρμοδιότητος αὐτῆς.

Ἄρθρ. 39 Οἱ Μουσουλμάνοι, ὅσοι ἔχοντες ἰδιοκτησίας ἐν ταῖς προσαρτωμέναις εἰς τὴν Σερβίαν χώραις ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐγκαταστήσωσι τὴν διαμονὴν αὐτῶν ἐκτὸς τῆς ἡγεμονίας ταύτης, δύνανται νὰ τηρῶσιν ἐν αὐταῖς τὰ ἀκίνητα αὐτῶν κτήματα, ἐκμισθοῦντες ἢ διαχειριζόμενοι αὐτὰ διὰ τρίτων. Τουρκοσερβικὴ ἐπιτροπὴ ἐπιφορτισθήσεται νὰ

διακανονίσῃ ἐντὸς τριετοῦς προθεσμίας πάντα τὰ ζητήματα τὰ περὶ τοῦ τύπου τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἐκμεταλλεύσεως ἢ χρήσεως πρὸς λογαριασμὸν τῆς Ὑψ. Πύλης τῶν κτημάτων τοῦ κράτους καὶ τῶν ἱερῶν καθιδρυμάτων (βακοὺφίων), ὡς καὶ τὰ περὶ τῶν συμφερόντων τῶν ἰδιωτῶν, ὅσοι ἤθελον ἔχει τοιαῦτα.

Ἄρθρ. 40. Μέχρι τῆς συνομολογήσεως συνθήκης μεταξὺ Τουρκίας καὶ Σερβίας οἱ σέρβοι ὑπήκοοι, οἱ περιηγούμενοι ἢ διαμένοντες ἐν τῷ ὀθωμανικῷ κράτει, θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὰς γενικὰς ἀρχὰς τοῦ διεθνοῦς δικαίου.

Ἄρθρ. 41. Τὰ σερβικὰ στρατεύματα ὀφείλουσιν ἐντὸς πεντεκαίδεκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς παρούσης συνθήκης νὰ ἐκκενώσωσι τὴν χώραν, τὴν μὴ συμπεριλαμβανομένην ἐν τοῖς νέοις ὁρίοις τῆς ἡγεμονίας. Ὡσαύτως ὁ ὀθωμανικὸς στρατὸς θέλει ἐκκενώσει κατὰ τὸ αὐτὸ δεκαπενθήμερον διάστημα τὰ εἰς τὴν ἡγεμονίαν τῆς Σερβίας ἐχχωρούμενα μέρη. Δίδοται ὅμως πρόσθετος δεκαπενθήμερος ἐπίσης διορία εἰς τὸν ὀθωμανικὸν στρατὸν πρὸς ἐκκένωσιν τῶν ὠχυρωμένων θέσεων, μεταφορὰν τῶν πολεμεφοδίων καὶ λοιπῶν καὶ ἀπογραφὴν τῶν μηχανῶν καὶ τῶν πραγμάτων ἐκείνων ὅσα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μετακομισθῶσιν ἀμέσως.

Ἄρθρ. 42. Τῆς Σερβίας ὑποχρεουμένης ν' ἀναλάβῃ μέρος τοῦ ὀθωμανικοῦ δημοσίου χρέους διὰ τὰς κτήσεις ἃς προσκτᾶται δυνάμει τῆς παρούσης συνθήκης, οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπρόσωποι τῶν δυνάμεων θέλουσιν ὁρίσει τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου τούτου ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Ὑψ. Πύλης καὶ ἐπὶ βάσεως δικαίας.

Ἄρθρ. 43. Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀναγνωρίζουσι τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ῥουμανίας, ὑποβάλλοντα αὐτὴν ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς ἐκτιθεμένους ἐν τοῖς δύο ἑπομένοις ἄρθροις.

Ἄρθρ. 44. Ἐν Ῥουμανίᾳ ἡ διάκρισις τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων κατ' οὐδενὸς δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς αἴτιον ἀποκλεισμοῦ ἢ ἀνικανότητος εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἀστυκῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων, τὴν εἰς τὰς δημοσίας θέσεις, λειτουργίας καὶ τιμὰς ἀποδοχὴν, ἢ τὴν ἐνάσκησιν τῶν διαφόρων ἐπαγγελμάτων καὶ ἐπιτηδευμάτων, ὅπου δήποτε καὶ ἂν ᾖ. Ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἐξωτερικὴ λατρεία πάντων τῶν θρησκευμάτων ἐξασφαλισθήσονται πᾶσι τοῖς ἐκ τοῦ βουμανικοῦ κράτους ἐξαρτωμένοις, ὡς καὶ τοῖς ξένοις, καὶ οὐδὲν δύναται νὰ ἐπενεχθῇ πρόσκομμα εἴτε εἰς τὴν ἱεραρχικὴν ὀργάνωσιν τῶν διαφόρων θρησκευμάτων, εἴτε εἰς τὰς σχέσεις πρὸς τοὺς πνευματικοὺς αὐτῶν ἀρχηγούς. Οἱ ὑπήκοοι ἁπασῶν τῶν δυνάμεων, ἔμποροι ἢ ἄλλοι, θέλουσιν ἀπολαύει ἐν Ῥουμανίᾳ πλήρους ἰσότητος ἄνευ διακρίσεως θρησκείας.

Ἄρθρ. 45. Ἡ βουμανικὴ ἡγεμονία ἀποδίδωσι τῇ Α. Μ. τῷ αὐτοκράτορι τῆς Ῥωσσίας τὸ μέρος τῆς Βεσσαραβίας, τὸ ἀποσπασθὲν ἀπὸ τῆς Ῥωσσίας συνεπείᾳ τῆς παρισινῆς συνθήκης τοῦ 1856 καὶ ὁριζόμενον πρὸς δυσμὰς μὲν ὑπὸ τῆς κοίτης τοῦ Προύθου, πρὸς νότον δὲ ὑπὸ τῆς κοίτης τοῦ βραχίονος τῆς Κίλιας καὶ τοῦ στομίου Στάρι Σταμπούλ.

Ἄρθρ. 46. Συνενοῦνται μετὰ τῆς Ῥουμανίας αἱ νῆσοι αἱ ἀποτελοῦσαι τὸ Δέλτα τοῦ Δουνάβεως, ὡς καὶ ἡ νῆσος τῶν ὄφεων, τὸ σανδζάκιον Τούλτσης, περιλαμβάνον τοὺς καζάδες Κίλιας, Σουλινᾶ, Μαχμουδιὲ, Ἰσάκτας, Τούλτσης, Ματσινίου, Παπαδὰγ, Χίρσοβας, Κωνστάντσας καὶ Μετζιδιέ. Ἡ ἡγεμονία λαμβάνει περιπλέον τὴν χώραν, τὴν κειμένην πρὸς νότον τῆς Δόβρουτζας μέχρι γραμμῆς ἀρχομένης πρὸς ἀνατολὰς τῆς Σιλιστρίας καὶ ἀπολήγούσης εἰς τὸν Εὔξεινον πρὸς νότον τῆς Μαγκάλιας. Ἡ μεθόριος γραμμὴ ὁρισθήσεται ἐπιτοπίως ὑπὸ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐπιτροπῆς, τῆς συνισταμένης διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς Βουλγαρίας.

Ἄρθρ 47 Τὸ ζήτημα τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων καὶ τῆς ἁλιείας ὑποβληθήσεται εἰς τὴν διαιτητείαν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Δουνάβεως.

Ἄρθρ. 48. Οὐδὲν τέλος διαμετακομίσεως θέλει εἰσπράττεσθαι ἐν Ῥουμανίᾳ διὰ τὰ ἐμπορεύματα, τὰ διὰ τῆς ἡγεμονίας μεταφερόμενα.

Ἄρθρ. 49. Συμβάσεις δύνανται νὰ συνομολογηθῶσιν ὑπὸ τῆς Ῥουμανίας πρὸς διακανόνισιν τῶν προνομίων καὶ δικαιοδοσιῶν τῶν προξένων, προκειμένου περὶ τῆς προστασίας ἐν Ῥουμανίᾳ. Τὰ κεκτημένα δικαιώματα θέλουσιν ἰσχύει ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιηθῶσιν ἐκ κοινῆς συμφωνίας μεταξὺ τῆς ἡγεμονίας καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν.

Ἄρθ. 50. Μέχρι τῆς συνομολογήσεως εἰρήνης, κανονιζούσης τὰ προνόμια καὶ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν προξένων μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ῥουμανίας, οἱ βουμάνοι ὑπήκοοι, οἱ περιηγούμενοι ἢ διαμένοντες ἐν τῷ ὀθωμανικῷ κράτει, καὶ οἱ ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι οἱ περιηγούμενοι ἢ διαμένοντες ἐν Ῥουμανίᾳ θέλουσιν ἀπολαύει τῶν δικαιωμάτων, ἅτινα χορηγοῦνται εἰς τοὺς ὑπηκόους τῶν λοιπῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων.

Ἄρθρ. 51. Καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἐπιχειρήσεις δημοσίων ἔργων καὶ ἑτέρας τῆς αὐτῆς φύσεως, ἡ Ῥουμανία ἀναλαμβάνει δι' ἅπασαν τὴν παραχωρηθεῖσαν χώραν τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ὑψ. Πύλης.

Ἄρθ. 52. Πρὸς αὔξησιν τῶν ἐχεγγύων τῶν ἐξησφαλισμένων εἰς τὴν ἐλευθεροπλοΐαν τοῦ Δουνάβεως, ἥτις ἀναγνωρίσθη ἀποτελοῦσα εὐρωπαϊκὸν συμφέρον, τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀποφασίζουσιν ὅπως καταδαφισθῶσιν ἅπαντα τὰ φρούρια καὶ ὀχυρώματα τὰ εὑρισκόμενα κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ τῶν Σιδηρῶν πυλῶν μέχρι τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ καὶ ὅπως μὴ ἐγερθῶσι νέα. Οὐδὲν πολεμικὸν πλοῖον δύναται νὰ διαπλέῃ τὸν Δούναβιν κάτωθεν τῶν Σιδηρῶν πυλῶν ἐξαιρέσει μικρῶν πλοίων, προωρισμένων διὰ τὴν ἀστυνομίαν τοῦ ποταμοῦ καὶ τὴν τελωνειακὴν ὑπηρεσίαν. Ἐν τούτοις αἱ εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Δουνάβεως φυλακίδες τῶν δυνάμεων δύνανται ν' ἀναπλέωσι μέχρι Γαλαζίου.

Ἄρθρ. 53. Ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Δουνάβεως, παρ' ᾗ θέλει ἀντιπροσωπεύεσθαι ἡ Ῥουμανία διατηρεῖ τὰ καθήκοντα αὐτῆς ἐξασκοῦσα τοῦ λοιποῦ αὐτὰ μέχρι Γαλαζίου ἐν πλήρει ἀνεξαρτησίᾳ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς χώρας. Ἐπικυροῦνται ἅπασαι αἱ συνθῆκαι, συμβάσεις, πράξεις καὶ ἀποφάσεις, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὰ δικαιώματα, προνόμια καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς.

Ἄρθρ. 54. Ἐν ἔτος πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν διάρκειαν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐπιτροπῆς, αἱ δυνάμεις θέλουσι συμφωνήσει ὡς πρὸς τὴν παράτασιν τῆς ἐξουσίας αὐτῆς ἢ τὰς τροποποιήσεις, ὧν τὴν εἰσαγωγὴν ἤθελον θεωρήσει ἀναγκαίαν.

Ἄρθρ. 55. Τὸν κανονισμὸν τοῦ πλοῦ, τῆς ἀστυνομίας καὶ τῆς ἐπιτηρήσεως τοῦ ποταμοῦ ἀπὸ τῶν Σιδηρῶν πυλῶν μέχρι τοῦ Γαλαζίου ἐπεξεργασθήσεται ἡ εὐρωπαϊκὴ ἐπιτροπὴ, βοηθουμένη ὑπὸ ἀντιπροσώπων τῶν παραδουναβείων κρατῶν· οἱ κανονισμοὶ οὗτοι τεθήσονται ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς συνταχθέντας ἢ συνταχθησομένους διὰ τὸν πλοῦν τοῦ ποταμοῦ κάτωθεν τοῦ Γαλαζίου.

Ἄρθρ. 56. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Δουνάβεως συνεννοηθήσεται μετὰ τῶν ἁρμοδίων περὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ φάρου ἐν τῇ νήσῳ τῶν ὄφεων.

Ἄρθ. 57. Ἀνατεθήσεται τῇ Αὐστροουγγαρίᾳ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν τῶν προωρισμένων πρὸς ἐξάλειψιν τῶν προσκομμάτων, ἅτινα αἱ Σιδηραῖ πύλαι καὶ οἱ καταῤῥάκται προβάλλουσιν εἰς τὴν ναυτιλίαν.

Τὰ παραποτάμια κράτη τοῦ μέρους ἐκείνου τοῦ ποταμοῦ θέλουσι χορηγήσει ἁπάσας τὰς εὐκολίας, αἵτινες δυνατὸν νὰ ἀπαιτηθῶσιν ἐν τῷ συμφέροντι τῶν ἐργασιῶν. Διατηροῦνται ὑπὲρ τῆς Αὐστροουγγαρίας αἱ διατάξεις τοῦ ἕκτου ἄρθρου τῆς λονδινείου συνθήκης τῆς 13 μαρτίου 1871, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸ δικαίωμα εἰσπράξεως προσωρινοῦ τέλους ὅπως καλυφθῶσιν αἱ δαπάναι τῶν ἐργασιῶν τούτων.

Ἄρθρ. 58 Ἡ Ὑψ. Πύλη παραχωρεῖ εἰς τὴν Ῥωσσίαν ἐν Ἀσίᾳ τὰς χώρας Ἀρδαχὰν, Κὰρς καὶ Βατοὺμ μετὰ τοῦ λιμένος τῆς πόλεως ταύτης ὡς καὶ ἁπάσας τὰς χώρας τὰς περιλαμβανομένας μεταξὺ τῶν ἀρχαίων ῥωσσοτουρκικῶν μεθορίων καὶ τῆς ἑπομένης γραμμῆς.—Τὸ νέον μεθόριον ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου συνῳδὰ τῇ γραμμῇ τῇ ὁρισθείσῃ ὑπὸ τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου μέχρι σημείου Β. Δ. τοῦ Κορδᾶ καὶ πρὸς Ν. τοῦ Ἀρτβὶν παρεκτείνεται κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν μέχρι τοῦ ποταμοῦ Τσουρούκ, διέρχεται τὸν ποταμὸν τοῦτον, διαβαίνει πρὸς Α. τοῦ Ἐσμιτσὲν, χωροῦν κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν πρὸς Ν. καὶ ἑνοῦται μετὰ τῶν ῥωσσικῶν μεθορίων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ συνθήκῃ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου ἐν σημείῳ πρὸς Ν. τοῦ Νεριμὰν, καταλειπομένης τῆς πόλεως Ὄλτι εἰς τὴν Ῥωσσίαν. Ἀπὸ τοῦ παρὰ τὸ Νεριμὰν ῥηθέντος σημείου τὸ μεθόριον κάμπτει πρὸς ἀνατολὰς, διέρχεται διᾳ τοῦ Τρεβενὲκ, ἀφιεμένου τῇ Ῥωσσίᾳ, καὶ προχωρεῖ μέχρι τοῦ Πενὲκ τσαΐ. Ἀκολουθεῖ τὸν ποταμὸν τοῦτον μέχρι τοῦ Βαρδοὺζ, εἶτα δὲ διευθύνεται πρὸς νότον, ἀφίνον τὸ Βαρδοὺζ καὶ τὸ Γενίκιοϊ εἰς τὴν Ρωσσίαν. Ἀπό τινος σημείου πρὸς δυσμὰς τοῦ Καρὰ Οὐγὰν, τὸ μεθόριον διευθύνεται εἰς Μετζιγκὲρ, ἐξακολουθεῖ καθ' εὐθεῖαν γραμμὴν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους Χασὰν δὰγ καὶ διέρχεται διὰ τῆς διανομῆς τῶν ὑδάτων μεταξὺ τῶν συμβολῶν τοῦ Ἀράξου πρὸς βορῤῥᾶν καὶ τοῦ Μουρὰδ σοῦ πρὸς νότον μέχρι τῶν ἀρχαίων ῥωσσικῶν μεθορίων.

Ἄρθρ. 59. Ἡ Α. Μ. ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας κηρύσσει ὅτι προτίθεται νὰ καταστήσῃ τὸ Βατοὺμ ἐλεύθερον λιμένα οὐσιωδῶς ἐμπορικόν.

Ἄρθ. 60. Ἐπιστρέφονται τῇ Τουρκίᾳ ἡ κοιλὰς τοῦ Ἀλασγὲρδ καὶ ἡ πόλις τοῦ Βαγιαζὴτ, αἱ παραχωρηθεῖσαι τῇ Ῥωσσίᾳ διὰ τοῦ 19 ἄρθρου τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεράνου. Ἡ Ὑψ. Πύλη παραχωρεῖ τῇ Περσίᾳ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν Χοτοὺρ οἵα ὡρίσθη ὑπὸ τῆς μικτῆς ἀγγλορῥωσσικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς διορισθείσης διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν τουρκοπερσικῶν μεθορίων.

Ἄρθρ 61. Ἡ Ὑψ. Πύλη ὑποχρεοῦται νὰ πραγματοποιήσῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὰς βελτιώσεις καὶ μεταῤῥυθμίσεις ἃς ἀπαιτοῦσιν αἱ ἐπιτόπιοι ἀνάγκαι ἐν ταῖς ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων οἰκουμέναις ἐπαρχίαις καὶ νὰ ἐγγυηθῇ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῶν κατὰ τῶν Κιρκασίων καὶ Κούρδων. Θέλει γνωστοποιεῖ περιοδικῶς τὰ πρὸς τοῦτο λαμβανόμενα μέτρα πρὸς τὰς δυνάμεις αἵτινες, θέλουσιν ἐπιτηρεῖ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 62. Ἐπειδὴ ἡ Ὑψ. Πύλη δηλοῖ τὴν πρόθεσιν αὐτῆς περὶ τοῦ διατηρῆσαι καὶ ἐπεκτεῖναι ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον τὴν θρησκευτικὴν ἐλευ-

θερίαν καὶ προστατεύειν αὐτὴν, τὰ συμβαλλόμενα κράτη λαμβάνουσιν ὑπὸ σημείωσιν τὴν αὐθόρμητον ταύτην δήλωσιν. Εἰς οὐδὲν μέρος τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ἡ θρησκευτικὴ διαφορὰ δύναται νὰ ληφθῇ ὡς λόγος ἀποκλεισμοῦ ἢ ἀνικανότητος εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν πολιτικῶν καὶ ἀστυκῶν δικαιωμάτων, τὴν ἀποδοχὴν εἰς τὰς δημοσίους θέσεις, λειτουργίας καὶ τιμὰς, ἢ εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν διαφόρων ἐπαγγελμάτων καὶ ἐπιτηδευμάτων. Ἅπαντες ἄνευ διακρίσεως θρησκεύματος ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς μαρτυρίας ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων. Ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἐξωτερικὴ λατρεία πάντων τῶν θρησκευμάτων ἔσονται ἐξησφαλισμέναι εἰς πάντας, καὶ οὐδὲν πρόσκομμα δύναται νὰ τεθῇ εἴτε εἰς τὴν ἱεραρχικὴν ὀργάνωσιν τῶν διαφόρων θρησκευμάτων, εἴτε εἰς τὰς σχέσεις αὐτῶν πρὸς τοὺς πνευματικοὺς ἀρχηγούς. Οἱ κληρικοὶ, οἱ ἱεροπροσκυνηταὶ καὶ οἱ μοναχοὶ πάντων τῶν ἐθνοτήτων, οἱ περιηγούμενοι τὴν εὐρωπαϊκὴν καὶ ἀσιατικὴν Τουρκίαν, θ' ἀπολαύωσι τῶν αὐτῶν δικαίων, πλεονεκτημάτων καὶ προνομιῶν· τὸ δικαίωμα τῆς ἐπισήμου προστασίας ἀναγνωρίζεται εἰς τοὺς ἐν Τουρκίᾳ διπλωματικοὺς καὶ προξενικοὺς πράκτορας τῶν δυνάμεων διά τε τὰ εἰρημένα πρόσωπα καὶ διὰ τὰ θρησκευτικὰ, φιλανθρωπικὰ καὶ ἄλλα καθιδρύματα αὐτῶν ἐν τοῖς Ἁγίοις Τόποις καὶ ἀλλαχοῦ. Τὰ κεκτημένα τῆς Γαλλίας δικαιώματα ἐπιφυλάσσονται ῥητῶς, καὶ ἐννοεῖται ὅτι οὐδεμία ἀλλοίωσις δύναται νὰ ἐπενεχθῇ εἰς τὸ καθεστὼς ἐν τοῖς Ἁγίοις Τόποις.

Οἱ μοναχοὶ τοῦ ὄρους Ἄθω, ὁθενδήποτε καὶ ἂν κατάγωνται, θὰ διατηρῶσι τὰ κτήματα καὶ τὰ προηγούμενα αὐτῶν πρνόμοια, καὶ θὰ ἀπολαύωσιν, ἄνευ ἐξαιρέσεως, πλήρους ἰσότητος προνομίων καὶ δικαιωμάτων.

Ἄρθρ. 63. Ἡ παρισινὴ συνθήκη τῆς 30 μαρτίου 1856 ὡς καὶ ἡ τοῦ Λονδίνου τῆς 13 μαρτίου 1871 διατηροῦνται ἐν ἁπάσαις ταῖς διατάξεσιν αὐτῶν, ὅσαι δὲν ἀκυροῦνται ἢ τροποποιοῦνται ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων.

Ἄρθρ. 64. Ἡ παροῦσα συνθήκη ἐπικυρωθήσεται, αἱ δὲ ἐπικυρώσεις αὐτῆς ἀνταλλαγήσονται ἐν Βερολίνῳ μετὰ τρεῖς ἑβδομάδας ἢ ταχύτερον, εἰ δυνατόν. Ἐφ' ᾧ οἱ πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν καὶ ἐσφράγισαν αὐτὴν διὰ τῶν σφραγίδων αὐτῶν.

Ἐγένετο ἐν Βερολίνῳ, τῇ δεκάτῃ τρίτῃ ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους.

(Ὑπογεγραμμένοι).

ΦΟΝ ΒΙΣΜΑΡΚ	ΣΑΛΙΣΒΟΥΡΗ
ΦΟΝ ΒΥΛΩΦ	ΟΔΟ ΡΟΥΣΕΑ
ΧΟΕΝΛΟΕ	ΚΟΡΤΗΣ
ΑΝΔΡΑΣΣΥ	ΔΕ ΛΩΝΑΙ
ΚΑΡΟΛΥΙ	ΓΟΡΤΣΑΚΩΦ
ΧΕΜΕΡΑΕΥ	ΣΟΥΒΑΛΩΦ
ΒΑΛΔΙΓΚΤΩΝ	Δ' ΟΥΒΡΙΑ
ΣΑΙΝ ΒΑΛΛΙΕ	ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗ
ΔΕΠΡΕΖ	ΜΕΧΜΕΤ ΑΛΗ
ΒΗΚΟΝΣΦΙΛΑ	ΣΑΛΔΟΥΛΑΛΑΧ

Ὅτι σύμφωνον τῷ πρωτοτύπῳ

(Ὑπογ.) ΡΑΔΟΒΙΤΣ, ΜΟΥΓ.

ΒΥΡΩΝΟΣ

Η ΝΗΣΟΣ.

Ἡ

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΤΟΥ.

ΑΙΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ι.

Λευκὴ ὡς ἱστίον λευκὸν ἐν ζοφερᾷ θαλάσσῃ, ὅτε τὸ ἥμισυ τοῦ ὁρίζοντος νεφελοσκεπὲς, τὸ δὲ ἄλλο αἴθριον διατελεῖ, λευκὴ ὡς τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ σκοτεινοῦ κύματος καὶ τοῦ οὐρανοῦ ἀναπεπταμένον ἐκεῖνο ἱστίον, τοιαύτη ἡ τελευταία τῆς ἐλπίδος ἀκτὶς, ἡ ὑπομειδιῶσα εἰς ἄνθρωπον, τὸν ἔσχατον διατρέχοντα κίνδυνον· ἡ ἄγκυρα ἤρθη, ἀλλ' εἰς τὸ χιονόλευκον ἱστίον προσηλοῦνται ἀκόμη τὰ βλέματά μας διὰ μέσης τῆς χαλεπωτάτης θυέλης· ἐνῷ δὲ καθ' ἑκάστου κύματος τὴν διάβασιν ἐπὶ μᾶλλον ἀφ' ἡμῶν μακρύνεται, οὐχ ἧττον ἡ καρδία ἐπιμένει παρακολουθοῦσα αὐτό.

ΙΙ.

Οὐ μακρὰν τοῦ Τουδονάϊ μέγας βράχος ἐν μέσῃ θαλάσσῃ ὑψοῦται, ἄσυλον μὲν τῶν θαλασσοβίων πτηνῶν, ἔρημος ὅμως ἀνθρώπων. Ἐκεῖ ἡ δύσμορφος φώκη ἔρχεται νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ τοῦ ἀνέμου καὶ κοιμᾶται νεναρκωμένη ἐν τῷ ζοφερῷ αὐτῆς ἄντρῳ, ἢ παίζει νωχελῶς κυλινδουμένη μὲ τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας. Ἐὰν μονόξυλόν τι διαβῇ τυχὸν ἐγγὺς τοῦ βράχου, ἡ ἠχὼ τοῦ λάρου μόνον τὴν ὀξεῖαν διαβιβάζει κραυγὴν, τοῦ πτεροφόρου τῆς ἐρημίας ἀλιέως, ὅστις ἐπὶ τοῦ γυμνοῦ ἀναβιβάζει βράχου τοὺς ἀπτῆνας ἀκόμη νεοσσούς του. Στενὴ γραμμὴ κιτρίνης ψάμμου σχηματίζει πρὸς ἓν μέρος εἶδος παραλίας, ὅπου ἡ νεαρὰ χελώνη θραύουσα τὸ ὠόν της σύρεται ἕρπουσα πρὸς τὰ γενέθλια κύματα, θρέμμα τῆς ἡμέρας, ὅπερ ἡλιακὴ μὲν ἐξεκόλαψεν ἀκτὶς, τὸ δημιουργικὸν δὲ φῶς χάριν τοῦ ὠκεανοῦ ἐπώασε. Τὸ λοιπὸν τῆς νήσου μέγας τις εἶναι κρημνὸς, εἷς τῶν τόπων ἐκείνων, οἵτινες εἰς ναυαγήσαντα θαλασσοπόρον ἀπελπισμοῦ ἄσυλον μόνον νὰ προσφέρωσι δύνανται, ἐπιτήδειοι εἰς τὸ νὰ διεγείρωσι τὸν πόθον τοῦ καταποθέντος πλοίου, εἰς τὸ νὰ καταστήσωσιν ἐπίφθονον τῶν ἀπολεσθέντων συμπλωτήρων τὴν τύχην. Τοιοῦτο τὸ πένθιμον καταφύγιον, ὅπερ ἡ Νέβα ἐξελέξατο, ὅπως τὸν ἐραστὴν αὐτῆς ὑφαρπάσῃ ἀπὸ τῆς ἐχθρικῆς καταδιώξεως. Ἀλλὰ τὰ μυστήρια πάντα δὲν εἶναι ἀποκεκαλυμμένα εἰς τὸν ἐχθρὸν, γνωρίζει δὲ αὕτη ἐκεῖσε θησαυρὸν ἀπὸ πάντων τῶν ὀφθαλμῶν κεκρυμμένον.

ΙΙΙ.

Ἐκεῖ πλησίον, πρὶν ἢ τὰ μονόξυλα χωρισθῶσιν, οἱ κωπηλάται τοῦ φέροντος τὸν Τορκὶλ σκάφους, κατὰ διαταγὴν τῆς Νέβας εἰς τὸ τοῦ Χριστιανοῦ μετέβησαν, ὅπως ἐπιταχύνωσι δῆθεν τὴν πορείαν του· ὁ Χριστιανὸς ἠθέλησε ν' ἀντιταχθῇ. Ἀλλ' ἡ νεᾶνις ὑπομειδιῶσα ἀταράχως καὶ δακτυλοδεικτοῦσα τὴν βραχώδη νῆσον «Φεύγετε, εὐτυχεῖτε», εἶπε, προστιθεῖσα ὅτι μόνη τὴν σωτηρίαν τοῦ Τορκὶλ ἀναδέχεται· οἱ τρεῖς λοιπὸν ναυτικοὶ ἀνεχώρησαν ἐπαυξήσαντες οὕτω τὸ πλήρωμά των. Τὸ μονόξυλον ὥρμησε ταχὺ, διάττοντος ἀστέρος δίκην, λίαν μακρὰν ὄπισθέν του τοὺς καταδιώκτας ἀφέν. Τότε οἱ ἐχθροὶ διηυθύνθησαν εὐθὺ πρὸς τὸν βράχον, ὃν μετὰ μικρὸν ὁ Τορκὶλ καὶ ἡ Νέβα νὰ καταλάβωσιν ἔμελλον· οἱ δύο ἐρασταὶ ἐδιπλασίασαν τὰς προσπαθείας των· ὁ βραχίων τῆς κόρης, καίπερ λεπτοφυὴς, ἦν ἐπιτήδειος συνάμα καὶ στιβαρός· εἰθισμένος δὲ νὰ παλαίῃ πρὸς τὴν θάλασσαν μόλις εἰς τὴν ἀνδρικὴν τοῦ Τορκὶλ ὑπεχώρει ῥώμην. Μετὰ μικρὸν οὐχὶ πλέον τοῦ μήκους τοῦ μονοξύλου ὑπῆρχε τὸ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ σκοπέλου διάστημα, βράχου ἀποκρήμνου, ἀδυσωπήτου, ὕδατα μόνον ἄνευ πυθμένος, περὶ τὴν βάσιν ἔχοντος· εἰς ἀπόστασιν μόλις ἑκατοντάκις μείζονα ἦν ὁ ἐχθρός· πλὴν τοῦ εὐθραύστου σκαφιδίου, ὁποίαν τάχα ἠδύναντο νὰ προσδοκῶσι καταφυγήν; Ἀτελὴς μορφὴ ἐν τῷ τοῦ Τορκὶλ βλέμματι ἐξεικονισθεῖσα, ἐφαίνετο οἱονεὶ ἐρωτῶσα καὶ λέγουσα «ἆρά γε διὰ ν' ἀποθάνω καὶ μόνον ὡδήγησέ με ἡ Νέβα ἐνταῦθα; καταφυγὴν τάχα θὰ εὕρω ἐδῶ ἢ τάφον; ὁ δὲ πελώριος οὗτος βράχος δὲν εἶναι ἄρα ἄλλο τι ἢ ἐπικήδειον ἐν τῷ κόλπῳ τῆς θαλάσσης μνημεῖον;»

IV.

Μετὰ στιγμιαίαν ἐπὶ τῆς κώπης ἀνάπαυλαν, ἡ Νέβα ἐγείρεται καὶ δεικνύουσα τὸν προσεγγίζοντα ἐχθρόν· «Τορκὶλ, ἀνεφώνησεν, ἀκολούθει ἀρόβως, ἀκολούθει μοι». Ταῦτα δ' εἰποῦσα εἰς τὰς ἀβύσσους βυθίζεται τοῦ ὠκεανοῦ. Καιρὸς ἀπωλείας δὲν ὑπῆρχε... Προῦπτος ἦν ὁ κίδυνος· τοὺς ὀφθαλμούς του προσέβαλον αἱ ἄλυσοι, τὴν ἀκοήν του αἱ ἀπειλαί. Οἱ Ἄγγλοι μετὰ πάσης ἐκωπηλάτουν σπουδῆς, πλησιάσαντες δ' ἔτι μᾶλλον προσεκάλουν αὐτὸν νὰ παραδοθῇ ἐξ ὀνόματος ὅπερ εἶχεν ἀρνηθῆ καλοῦντες αὐτόν· ὁρμᾷ λοιπὸν καὶ αὐτὸς κατακέφαλα· ἐκ παίδων ἄριστος ἦν κολυμβητὴς, πᾶσα δ' ἡ ἐλπίς του ἐστηρίζετο ἤδη ἐπὶ τῆς περὶ τὸ κολυμβᾶν ἱκανότητος, ἀλλὰ ποῦ καὶ πῶς νὰ διευθυνθῇ; Καταδύσας δὲν ἀνεφαίνετο πλέον. Ἔκπληκτον τῆς λέμβου τὸ πλήρωμα παρετήρουν ἐναλλὰξ τὰ κύματα καὶ τὴν παραλίαν· οὐδαμῶς νὰ προσπελάσωσιν ἠδύναντο τὸν ἀπότομον κρημνὸν, τὸν δίκην παγετώδους βουνοῦ τραχὺν καὶ ὀλισθηρόν· ἐπὶ τινα χρόνον ἐνδιατρίψαντες, ἐκαραδόκουν ἴσως ἤθελεν ἀναφανῇ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν νηχόμενος· ἀλλ' οὐδὲ ψυσαλὶς μία ἀπὸ τῆς ἀβύσσου ἀνέβη· τὸ κῦμα ἐξηκολούθει κυλίομενον, ἀπὸ δὲ τῆς καταβυθίσεως τῶν δύο ἐραστῶν, οὐδεμία ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ νεωτέρα πτυχὴ τὴν πορείαν αὐτῶν μαρτυροῦσα, μικρά τις εἶχε σχηματισθεῖσα δίνη, ὀλίγος ἀφρὸς εἶχε διαλευκάνει τὸν τόπον, ὅστις ὡς ἡ ἐσχάτη αὐτῶν κατοικία ἐφαίνετο, τάφος λευκὸς τοῦ ζεύγους τούτου, ὅστις πιθανώτατα δὲν ἔμελλε δι' ἐπιτυμβίου μαρμάρου νὰ κοσμηθῇ. Μόνη ἡ πιρόγα ἠρέμα ἐπὶ τῶν κυμάτων ταλαντευομένη, ὡς κληρονόμος πενθηφορῶν, ἐφαίνετο διηγουμένη ἀκόμη περὶ τοῦ Τορκὶλ καὶ τῆς ἐρωμένης του. Πλὴν τοῦ ἐνιαίου τούτου ἴχνους, ἅπασα ἡ σκηνὴ ἐκείνη ἠδύνατο νὰ ἐκληφθῇ, ὡς ἡ ἐξαφανισθεῖσα ὀπτασία ὀνειρώξαντος θαλασσοπόρου. Ἐπὶ καιρόν τινα ἔμειναν ἀκόμη ἐκεῖ, τὰς ἐρεύνας των ἐξακολουθοῦντες, ἐπὶ τέλους ἀπεμακρύνθησαν, ὑπὸ τρόμου δεισιδαίμονος ἀπειργόμενοι νὰ ἐνδιατρίψωσιν ἐπὶ μᾶλλον. Τινὲς μὲν διετείνοντο ὅτι ὁ Τορκὶλ δὲν ἐβυθίσθη ἐντὸς τῆς θαλάσσης, ἀλλ' ὡς ἡ ἐπὶ τῶν τάφων σελαγίζουσα ἐπικήδειος φλὸξ, ἐξηφανίσθη· ἕτεροι δ' ἐβεβαιουν ὅτι ἐν αὐτῷ ὑπεράνθρωπόν τι ἐνυπῆρχε καὶ ὅτι μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον εἶχε τὸ ἀνάστημα· ἐπὶ τέλους ἅπαντες ἀπὸ κοινοῦ ἀπεφάνθησαν ὅτι τό τε πρόσωπον καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τὴν ζοφερὰν τῆς αἰωνιότητος ἐνέφαινον χροιάν· οὐδὲν ἧττον κωπηλατοῦντες ὅπως μακρυνθῶσι τοῦ σκοπέλου, πρὸ ἑκάστης θαλασσίων χόρτων συστάδος παρέμενον ἐλπίζοντες νὰ εὕρωσιν ἴχνος τῆς λείας των . . . Ἀλλ' οὐχί! ὁ Τορκὶλ ἠφανίσθη ὑπὸ τὰ βλέμματά των, ὡς ὁ ἀφρὸς τῆς θαλάσσης.

V.

Ἀλλὰ ποῦ λοιπὸν εὑρίσκετο ὁ ὁδοιπόρος τῆς ἀβύσσου, τῆς νηρηΐδος του τὰ ἴχνη παρακολουθῶν; Τὰ δάκρυα τῶν ἐραστῶν ἀπεξηράνθησαν ἄρά γε διὰ παντὸς, ἢ παραλαβόντα αὐτοὺς τὰ κύματα ἐντὸς τῶν κοραλλίνων ἄντρων των καὶ ἐλεήσαντα εἶχον δωρήσει αὐτοῖς τὴν ζωήν;

λιημέρευον ἀράγε μεταξὺ τῶν μυστηριωδῶν τοῦ ὠκεανοῦ δυναστῶν, ἐμφυσῶντες μετὰ τῶν Τριτώνων τὴν φανταστικὴν καὶ ἀντιλαλοῦσαν κόγχην; Ἡ δὲ Νέβα θὰ ἤρχετο τάχα εἰς τοῦ ὠκεανοῦ τὴν ἐπιφάνειαν ἐν συνοδίᾳ μετὰ τῶν σειρήνων νὰ διαλύῃ τοὺς πλοκάμους τῆς κόμης παραιτοῦσα εἰς τὴν διάκρισιν τῶν κυμάτων, ὡς προηγουμένως ἐξέθετεν εἰς τὰς αὔρας; ἢ μᾶλλον ἀπολεσθέντες ἀμφότεροι, ἐκοιμῶντο ἡσύχως ἐντὸς τοῦ βαράθρου, ὅπου μετὰ τοσαύτης εἶχον ῥιφῇ τόλμης;

VI.

Ἡ Νέβα ἐβυθίσθη ἐντὸς τῆς ἀβύσσου ὑπὸ τοῦ Τορκὶλ παρακολουθουμένη· ἡ νεαρὰ νησιῶτις ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ γενεθλίου ἐνήχετο κύματος, ὡς ἐν ἰδίῳ στοιχείῳ· τοσαύτην ἀπέπνεον χάριν αἱ ὁρμητικαὶ καὶ εὐχαρεῖς ἅμα κινήσεις της· οἱ εὐκίνητοι πόδες της φωτεινὴν κατέλειπον ὄπισθεν αὔλακα, στίλβοντες ὡς καθαρώτατος χάλυψ ἐν τοῖς ὕδασιν· ἐπίσης σχεδὸν ἐπιτήδειος εἰς τὸ εἰσδύειν εἰς τὰ βάθη, ἔνθα ὁ μαργαρίτης ἐνδιατρίβει, ὁ Τορκὶλ, τῶν βορείων θαλασσῶν τὸ τέκνον, εὔθυμος καὶ ἄφροντις τὸν ὑγρὸν του διέτρεχε δρόμον. Ἡ Νέβα ὡδήγει αὐτὸν πάντοτε ὑπὸ τὰ ὕδατα . . . μίαν στιγμὴν ἀκόμη βαθύτερον ἐχώρησε. . . κατόπιν ἀνέβη πάλιν . . . ἐν τέλει δ' ἐκτείνουσα τοὺς βραχίονας, ἀποσμήχουσα τὸ ἀπὸ τῆς κόμης καταῤῥέον ὕδωρ, εὐθυμον ἔῤῥηξε γέλωτα οὗ τὸν ἦχον βράχοι ἀντήχησαν. Εἶχον φθάσει εἰς τὸ κέντρον χώρας γηΐνης, ὅπου μάτην θὰ ἐζήτει τις δένδρα, πεδιάδας καὶ οὐρανόν. Περὶ αὐτοὺς στρογγύλον καὶ εὐρύχωρον ἐξετείνετο ἄντρον, οὗ ἡ ἐνιαία εἴσοδος ὑπὸ τὸ ἐχέμυθον ὑπῆρχε κῦμα, ἀψὶς, ἣν ὁ ἥλιος ἠδυνάτει ἄλλως νὰ προσβλέψῃ, ἢ διὰ τοῦ πρασινωτοῦ τῶν κυμάτων καλύμματος, ἐν ἡμέρᾳ καθ' ἣν ἑορτάζων ὁ ὠκεανὸς, διαυγὴς καὶ ὁλόφωτος, τὰς τέρψεις τῶν λεπιδοφόρων ξένων του εὐνοϊκῶς θεᾶται. Διὰ τῆς κόμης ἡ νεᾶνις ἐσπόγγισε τοὺς τεθαμβωμένους ὑπὸ τοῦ πικροῦ κύματος ὀφθαλμοὺς τοῦ Τορκὶλ, βλέπουσα δὲ τὴν ἔκπληξίν του ἐχειροκρότησε χαίρουσα. Ἔπειτα ὡδήγησεν αὐτὸν πρὸς ἐξοχήν τινα τοῦ βράχου, οἱονεὶ Τρίτωνος σπήλαιον σχηματίζουσαν, . . . ὡδήγησεν αὐτὸν, ἐπειδὴ τὰ πάντα σκοτεινὰ ἦραν, μέχρις οὗ ἠδυνήθησαν νὰ διακρίνωσι φῶς ἀμυδρὸν διὰ τῶν ὑπεράνωθεν διεισδῦον σχισμάδων· ὡς ἐντὸς νάρθηκος παλαιοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ, ὃν διηνεκὲς λυκόφως φωτίζει, τὰ κονιοσκεπῆ μνημεῖα φαίνονται ἀποκρούοντα τὸ φῶς, οὕτως ἐν τῷ ὑποθαλασσίῳ ἐκείνῳ ἀσύλῳ, τὸ σπήλαιον ἐκ τῆς ἰδίας ἑαυτοῦ θέας τὸ ἡμισυ τοῦ ἐπικρατοῦντος σκότους ἠρύετο.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Ἐν τῇ Γαλλικῇ ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιγραφῶν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 23(5 ἰουλίου ὁ διδάκτωρ Σχλεῖμαν ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτὴν ἀποσπάσματά τινα συγγράμματος προσεχῶς ἐκδοθησομένου παρ' αὐτοῦ ἐν Παρισίοις περὶ τῶν ἐν Μυκήναις ἀνακαλύψεών του. Περιγραφὴ τῶν ἀνασκαφῶν τούτων ἐδημοσιεύθη ἤδη γερμανιστὶ, ὁ δὲ νέος τόμος ἔσται γαλλικὴ ῥῆσις πληρεστέρα καὶ ἐκτενεστέρα τοῦ αὐτοῦ συγγράμματος. Τὰ πρὸς τὴν ἀκαδημίαν ἀνακοινωθέντα ἀποσπάσματα ἀφορῶσιν εἰς δύο ζητήματα. 1) Πρὸς τίνα τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν φαίνονται μᾶλλον ἀναγόμενα τὰ ἐν Μυκήναις εὑρεθέντα κτερίσματα; 2) Ἐν τίνι ἐποχῇ ἐπῆλθεν ἡ μεγάλη τῶν Μυκηνῶν καταστροφὴ καὶ ἡ τελικὴ ὑποταγὴ τῆς πόλεως ἐκείνης εἰς τὸ γειτνιακὸν ἄστυ τοῦ Ἄργους; Ὡς πρὸς τὸ πρῶτον ζήτημα ὁ κ. Σχλεῖμαν ἐπιχειρεῖ τὴν ἀνασκευὴν γνώμης ἐκτεθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Kohler, διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις γερμανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ καθιδρύματος καὶ καθ' ὃν τὰ εὑρεθέντα ἐν Μυκήναις κτερίσματα φέρουσιν ἴχνη τῆς ἐπιρροῆς τοῦ τῶν Καρῶν πολιτισμοῦ. Φρονεῖ, ὅτι αἱ χῶραι τῆς ἀρχαιότητος, ἐν αἷς εὕρηνται κτερίσματα τὰ μάλα προσόμοια τῶν μυκηναίων, εἶναι ἡ Βαβυλωνία καὶ ἡ Αἴγυπτος. Ἐπὶ κυλίνδρων ἐξ ὀπτῆς γῆς τοῦ ἀνωτέρω βαβυλωνικοῦ κράτους, ὅπως καὶ ἐπὶ τῶν μυκηναίων μνημείων, ὑπάρχουσι πρόσωπα φέροντα περικεφαλαίαν κεκοσμημένην ὑπὸ δύο κεράτων· καὶ ἐπὶ ἐκείνων ὡς καὶ ἐπὶ τούτων ὑπάρχουσι ἐνδάλματα γυναικῶν ἰνδικοῦ τύπου φερουσῶν εὐρείας ἀναξυρίδας καὶ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς στρόφιον. Ἀφ' ἑτέρου τὰ ἐπίσης ἐν Μυκήναις εὑρεθέντα εἴδωλα, τὰ κεφαλὴν ἔχοντα βοὸς, ἀναμιμνήκουσι τὴν λατρείαν τῆς Ἴσιδος καὶ τοῦ Ἄπιος καὶ στενὰς δεικνύουσι σχέσεις πρὸς τὴν Αἴγυπτον. Οἱ μεμυημένοι Αἰγύπτιοι ἔφερον ὡς σύμβολον εἶδος ταινίας ἐν σχήματι βρόχου, ὅπερ ἀπαντᾷ ἐπὶ τῶν μνημείων τοῦ ἀνωτέρω αἰγυπτιακοῦ κράτους. Κόσμημα λίαν παρεμφερὲς τῇ ταινίᾳ ταύτῃ εὑρέθη ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν μυκηναίων τάφων.

Περὶ τῆς καταστροφῆς τῶν Μυκηνῶν ὁ κ. Σχλεῖμαν ἀντικρούει τὴν ἐπικρατοῦσαν γνώμην, καθ' ἣν αἱ Μυκῆναι κατεκτήθησαν καὶ κατεστράφησαν ὑπὸ τῶν Ἀργείων, μόλις κατὰ τὸ 468 π. Χ. μετὰ τὰ μηδικά. Αἱ μαρτυρίαι τοῦ Παυσανίου ἐφ' ὧν ἡ γνώμη αὕτη στηρίζεται δὲν συμφωνοῦσι πρὸς τὰς τοῦ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου. Φαίνεται ὅτι πρὸ τῶν ἱστορικῶν χρόνων ἐπαύσαντο αἱ Μυκῆναι ἔχουσαι ἀνεξάρτητον ὕπαρξιν. Ὁ Αἰσχύλος δὲν ὁμιλεῖ περὶ τῆς πόλεως ταύτης, θέτει δὲ τὸ ἀνάκτορον τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐν Ἄργει. Καὶ αὐτὴ ἡ παράδοσις τὸν Ὀρέστην παριστᾷ βασιλεύοντα ἐν Ἄργει καὶ οὐχὶ ἐν Μυκήναις. Πᾶν τὸ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων λεγόμενον περὶ Μυκηνῶν φαίνεται ἀναγόμενον ἁπλῶς εἰς χωρίον· ἀνεξάρτητον τοῦ Ἄργους καὶ κατοικούμενον ὑπὸ Ἀργείων. Ὁ κ. Σχλεῖμαν ἄγεται πρὸς τὴν γνώμην, ὅτι αἱ Μυκῆναι εἶχον κατακτηθῆ καὶ καταςραφῆ ὑπὸ τῶν Ἀργείων ἐν ἐποχῇ παναρχαίᾳ ἴσως πρὸ τῶν ὁμηρικῶν χρόνων καὶ ὑποδηλουμένην θεωρεῖ τὴν καταστροφὴν ταύτην ἔν τινι χωρίῳ τῆς Ἰλιάδος (Δ, 50 — 56) Ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ ἡ Ἥρα λέγει πρὸς τὸν Δία·

Ἤτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλῃες
Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγυια Μυκήνη·
Τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἄν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι.
τάων οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἵσταμαι οὐδὲ μεγαίρω·
Εἴπερ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ ἐῶ διαπέρσαι
Οὐκ ἀνύω φθονέουσ' ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερος ἔσσι.

Ἐὰν ὁ ποιητὴς οὕτω παριστᾷ τὴν θεὰν λαλοῦσαν, δὲν ἀποδεικνύει τοῦτο, λέγει ὁ κ. Σχλεῖμαν, ὅτι μία τουλάχιστον τῶν τριῶν πόλεων, περὶ ὧν ὁ λόγος, πραγματικῶς εἶχε καταστραφῆ; Ἄλλως δὲ, τὰ εὑρεθέντα ἐν Μυκήναις κτερίσματα φαίνονται πάντα ἀνατρέχοντα εἰς παναρχαιοτάτην ἐποχὴν, πῶς δ' ἄλλως ἐξηγεῖται τοῦτο εἰμὴ διὰ τῆς ὑποθέσεως, ὅτι καὶ τῆς πόλεως ἡ καταστροφὴ ὑπῆρξεν ἐπίσης ἀρχαιοτάτη;

Ὁ κ. Σχλεῖμαν δράττεται τῆς εὐκαιρίας ταύτης πρὸς ἐπανόρθωσιν ἐσφαλμένης κατ' αὐτὸν ἀξιώσεως, ἐσχάτως ἐκτεθείσης περὶ τῶν εὑρεθέντων ἐν Μυκήναις ἐξ τάφων. Ἐρρέθη ὅτι οἱ τάφοι οὗτοι δὲν ἠδύναντο νὰ ὦσι οἱ περὶ ὧν ὁμιλεῖ ὁ Παυσανίας, ἀφοῦ εὑρέθησαν ἓξ, τοῦ Παυσανίου μνημονεύοντος μόνον πέντε. Ὁ κ. Σχλεῖμαν ἀπαντᾷ, ὅτι τὸ κείμενον τοῦ Παυσανίου δὲν περιορίζει ἐναργῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν τάφων εἰς πέντε καὶ ὅτι δύναται τοῦτο ἐπίσης νὰ ἐννοηθῇ ὡς ἀφορῶν καὶ εἰς ἀριθμὸν μεγαλείτερον.

Ὁ κ. Σχλεῖμαν ἐπέρανε τὴν ἀνακοίνωσιν, ἀναγγείλας τὴν πρόθεσίν του, ὅπως προσεχῶς ἀναχωρήσῃ εἰς Ἑλλάδα καὶ ἐπειχειρήσῃ πάλιν νέας ἀνασκαφὰς, ἀλλαχοῦ τῆς ἑλληνικῆς χώρας.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ.

ΝΕΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΘΕΡΜΑΝΣΕΩΣ. — Δοκιμὴ ἐγένετο ἐσχάτως ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ πρὸς τὴν διὰ τοῦ ἀτμοῦ θέρμανσιν τῶν ἐσωτερικῶν δωμάτων οἰκίας, ἐπιστολὴ δὲ πρὸς τὸν ἀγγλικὸν Χρόνον ἀφηγεῖται νέον πείραμα τῆς δι' ἀτμοῦ θερμάνσεως τῶν οἰκιῶν ὁλοκλήρου πόλεως ὃν τρόπον τὸ φωταέριον ἀπὸ γενικοῦ τινος καὶ κεντρικοῦ δοχείου διακλαδούμενον ἀνὰ τὰς ὁδοὺς φωτίζει πάσας τὰς τῆς πόλεως συνοικίας. Ἡ μέθοδος αὕτη τῆς θερμάνσεως, ἥτις δύναται νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν εἰς ὡρισμένας μὲν ἀλλὰ ἀρκούντως μεγάλας ἀποστάσεις, θὰ ἀποφέρῃ προσόδους μᾶλλον ἢ ἧττον ἀνωτέρας ἐκείνων ὅσας συνεπάγονται αἱ ἐν χρήσει νῦν καύσιμοι ὕλαι.

Ἡ μέθοδος αὕτη ἤρξατο ἐσχάτως ἐφαρμοζομένη ἐν Λοκοπόρτῳ, καὶ τὸν παρελθόντα χειμῶνα οἰκίαι περὶ τὰς 200 περιλαμβανόμεναι ἐντὸς ἀκτῖνος 3 μιλίων ἀπὸ τοῦ μέρους, ὅπου ἡ θερμότης παρήγετο, ἐθερμάνθησαν διὰ σωλήνων διαφόρους ἐχόντων διαστάσεις.

Οὐδεμία συμπύκνωσις παράγεται εἰς τοὺς πρωτίστους σωλῆνας, οἵτινες καλύπτονται ἀμέσως μὲν ἐπὶ τοῦ σιδήρου διὰ λεπτοῦ χάρτου, εἶτα δὲ περιβάλλονται διὰ ναστοχάρτου καὶ τέλος διὰ χάρτου Μανίλλης. Οὕτω δὲ παρασκευασθέντες οἱ σωλῆνες ἐμπερικλείονται διὰ ξυλίνων σωλήνων, κατατιθεμένων ἐν ταῖς ὁδοῖς ὃν τρόπον οἱ τοῦ φωταερίου.

Ἡ ἰσχὺς τῆς θερμότητος εἰς τὰς διακλαδώσεις κατορθοῦται δι' ἀγωγῶν σωλήνων, οἵτινες σύγκεινται ἐκ σωλήνων ἀλλήλοις προσηρμοσμένων εἴτε ὁριζοντίως εἴτε καθέτως καὶ συγκοινωνοῦσι μεθ' ἑτέρου σωλῆνος, χρησιμεύοντος πρὸς ἔξοδον τοῦ συμπυκνωθέντος ὕδατος, ὅπερ ἐκρέει εἰς θερμοκρασίαν ὀλίγον ἐλάσσω τῶν 100 βαθμῶν, θερμοκρασίαν ἀρκοῦσαν εἰς πάσας τὰς οἰκιακὰς ἐργασίας, ἢ πρὸς θέρμανσιν ὑποστέγων φυτοκομείων καὶ λοιπῶν.

Οὕτως ἐν ἀποστάσει ἡμίσεος μιλίου ἀπὸ τῶν λεβήτων χρῆσις ἐγένετο τοῦ ἀτμοῦ ὡς κινητικῆς δυνάμεως· δύο ἀτμομηχαναὶ, ἡ μὲν 10 ἵππων δυνάμεως, ἡ δὲ 14, βαδίζουσιν εἰς τὴν ἀπόστασιν ταύτην μετὰ μικροτάτης προσθήκης ξυλικῆς.

Ὁ οὕτω μεταδιδόμενος ἀτμὸς δυνατὸν νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸ μαγειρεῖον εἰς τὸ ἀρτοποιεῖον κτλ. Εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς τετάρτου τοῦ μιλίου ἀπὸ τῶν λεβήτων τὸ ψυχρὸν ὕδωρ ἀνέρχεται εἰς τὴν θερμοκρασίαν τοῦ ζέοντος ἐντὸς τριῶν λεπτῶν διὰ διοχετεύσεως τοῦ ἀτμοῦ διὰ διατρήτου σωλῆνος. Τὸ νέον τοῦτο θερμαντικὸν σύστημα φαίνεται ἐπιτυγχάνον καὶ προώρισται νὰ μεταβάλῃ τὰς πρὸς θέρμανσιν ἐν χρήσει μεθόδους.

Η ΙΣΤΙΟΦΟΡΟΣ ΑΜΑΞΑ. — Πολλάκις παρατηρεῖται ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ γραμμῇ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τρέχουσα μεθ' ἁπάσης αὐτῆς τῆς ταχύτητος ἅμαξα ἱστιοφόρος. Καὶ ἴσως μὲν παράδοξον τοῦτο καὶ νεώτατον φανήσεται, ἀλλ' οὐχ οὕτως ἔχει, καθ' ὅσον καθ' ἑκάστην ἐνεργοῦσα ἡ ἱστιοφόρος αὕτη ἅμαξα διανύει καθ' ὥραν 20—25 λεύγας, τοῦ ἀνέμου οὐρίου πνέοντος. Ἡ ἐπινόησις

αὕτη οὐδόλως εἶναι νέα, διότι ἡ δύναμις τοῦ ἀνέμου ἐνεργοῦσα ἐπὶ τῶν ἱστίων, δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ἐν τῇ ξηρᾷ κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἁμάξης, ὡς χρησιμοποιεῖται ἐν θαλάσσῃ κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλοίου. Τοιούτων ἁμαξῶν χρῆσις ἐγένετο ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων ἐν ταῖς πεδιάσι τῆς Σινικῆς καὶ τῆς Ἱσπανίας· ἀλλὰ τὸ πρῶτον καὶ ἐπιτυχῶς ἐν Ὁλλανδίᾳ αὗται ἐχρησιμοποιήθησαν, ἔνθα ὑπερέβαινον κατὰ πολὺ τὴν ταχύτητα πλοίου, ὠθουμένου ὑπὸ τοῦ σφοδροτέρου ὑδρίου ἀνέμου. Οὕτως ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν ἱστιοφόρος ἅμαξα μετέφερεν ἐξ μέχρι δέκα ἐπιβάτας εἰς διάστημα 148—222 χιλιαμέτρων, ἐλάχιστον κόπον παρέχουσα εἰς τὸν πηδαλιοῦχον, ὅστις κατὰ βούλησιν διηύθυνε τὸ ὄχημα.

Τοῦτο πληρέστατα ἐξηγεῖται. Ἱστιοφόρος ὁλλανδικὴ ἅμαξα διήνυε 56 χιλιάμετρα καθ' ὥραν τακτικῶς· ἄλλως δὲ διὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἡ ταχύτης αὕτη ἦν πράγματι ἀσύγκριτος. Ἐφ' ὅσον ὁ σιδηρόδρομος δὲν εἶχεν εἰσέτι ἐπινοηθῇ, αἱ ἱστιοφόροι ἅμαξαι ἦσαν τὰ ὡς τὰ ταχύτατα ἐγνωσμένα ὀχήματα.

Ἡ ἐπινόησις, ὡς εἰκὸς, ἐπανελήφθη μετὰ τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ σιδηροδρόμου. Ἡ ἐν τῇ τροχηλασίᾳ ἀντίστασις ἐξησθένει πάντοτε τὴν ταχύτητα τῶν ἱστιοφόρων ἁμαξῶν· ἀλλ' ὅτε ἡ χρῆσις τῶν τροχιῶν ἠλάττωσε μεγάλως τὴν ἀντίστασιν, καὶ ἑπομένως τὴν ἀναγκαίαν κινητικὴν δύναμιν, ἐπόμενον ἦτο νὰ μεριμνήσωσιν ὅπως μεταχειρισθῶσιν προσέτι καὶ κινητήριον δύναμιν ἀπολύτως δωρεὰν παρεχομένην, καὶ εὐμεταχείριστον εἴς τινας χώρας τῆς οἰκουμένης. Καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ ἐν τῇ ξηρᾷ ὁ ἄνεμος πνέει μεθ' ἱκανῆς δυνάμεως ὅπως ἀποβῇ ἐπωφελῶς χρήσιμος.

Τὸ ἀποτελοῦν τὸ πλεονέκτημα τῶν ἱστιοφόρων ἁμαξῶν, ἤτοι ἡ μετακίνησις ἐν πεδιάδι καὶ σχεδὸν κατὰ πάσας τὰς διευθύνσεις, ἐξαλείφεται κατὰ μέγα μέρος μόνον διὰ τῆς ἀνάγκης τοῦ ἀκολουθῆσαι σιδηροδρομικήν τινα γραμμήν. Ἐν τούτοις, ἐὰν ὁ ἄνεμος πνέῃ τακτικῶς κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς γραμμῆς, εἶναι φανερὸν ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ ὀχήματος δύναται ν' ἀποβῇ κατάλληλος.

Ἐν Ἀμερικῇ ἡ χρῆσις τῶν πτερωτῶν ὀχημάτων τείνει εἰς γενίκευσιν, μεταχειρίζονται δὲ ταῦτα ἐπὶ τῶν τροχιῶν καὶ ἐν τῇ ἐκδρομῇ διέρχονται τοὺς ἀπεράντους ἀγροὺς τῶν ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἡ ἐπιτευχθεῖσα ταχύτης, λέγεται, ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν ταχύτητα τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Τὸ νέον ὄχημα ἔχει τέσσαρας τροχοὺς, μῆκος 3 μέτρων καὶ βάρος 300 χιλιογράμμων. Δύο ἱστοὶ φέρουσι τὰ ἱστία μεθ' ὁλικῆς ἐπιφανείας 24 τετραγωνικῶν μέτρων. Ὁ κυριώτερος ἱστὸς ἔχει ὕψος 3 $^1/_2$ μέτρων.

Προσόμοια ὀχήματα μεταχειρίζονται πρὸς τροχηλασίαν ἐπὶ τῶν πάγων, διανύοντα 65 χιλιάμετρα καθ' ὥραν.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑι.—Κατὰ τὸ 1877 ἐξεδόθησαν ἐν Γερμανίᾳ 14,000 συγγράμματα ἀποτελοῦντα ἐν ὅλῳ 20,000 τόμους. Μὴ ὑπολογιζομένων τῶν ἀνωνύμων δημοσιεύσεων, τὰ βιβλία ταῦτα ἐγράφησαν ὑπὸ 10,000 συγγραφέων. Διαιροῦνται δὲ καθ' ὕλην ὡς ἑξῆς. Ἐγκυκλοπαιδεῖαι, βιβλιογραφίαι 372· θεολογικὰ 1253· νομικὰ, πολιτικὰ καὶ στατιστικὰ 1329, ἰατρικὰ 755· τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν, χημείας καὶ φαρμακολογίας 470· φιλοσοφικὰ 163· διδακτικὰ καὶ παιδαγωγικὰ 1629· βιβλία πρὸς χρῆσιν τῆς νεολαίας 485· κλασικὰ τῶν ἀνατολικῶν καὶ ἀρχαίων γλωσσῶν 520· τῶν νεωτέρων γλωσσῶν 445· ἱστορικὰ 739· γεωγραφικὰ 311· μαθηματικὰ καὶ ἀστρονομικὰ 166· στρατιωτικὰ 374· ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ 525· ἀρχιτεκτονικῆς, μηχανικῆς, μεταλλευτικῆς καὶ ναυτικῆς 378· περὶ θήρας, ἁλιείας καὶ δασονομίας 163· γεωργίας καὶ φυτοκομίας 392· φιλολογικὰ 1126· πρὸς χρῆσιν τοῦ λαοῦ 540· οἰκοδομῆς 17· ποικίλα 507· Πίνακες γεωγραφικοὶ 336. Τὸ ὅλον βιβλία 13,925. Ἐκτὸς τούτων ἐκδίδονται διάφορα ἡμερολόγια εἰς ἀντίτυπα 8,000,000. Μόνον τὸ Tree Frog Calendar, τὸ ὀνομαστότερον διὰ τὰς προφητείας του περὶ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν, πωλεῖ κατ' ἔτος ἀντίτυπα 500,000.

Ἐκ τῆς Γαλλίας τῷ 1877 ἐξήχθησαν βιβλία γαλλικὰ ἀξίας 14,268,250 φράγκων, Ἐδημοσιεύθησαν δ' ἐν αὐτῇ βιβλία εἰς ξένας γλώσσας καὶ εἰς νεκρὰς κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἀξίας 1,626,252.

Ἡ ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐξαγωγὴ κατὰ τὸ 1877 ἀνέρχεται εἰς 896,316 λίρας στερλίνας. Ἀπὸ τοῦ 1875 δὲ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐδημοσιεύθησαν 130 συγγράμματα ἀφορῶντα εἰς τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα.

Ὁ ὑπεύθυνος Ε. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ ΒΟΥΤΥΡΑ ΚΑΙ Σ/ΔΣ.